

STARGATE ODYSSEY

EPISODA 1-04

„DOMINO EFFECT“

VERZE: SCÉNÁŘ v 1,00

Námět:

Raynor

Radim Klepetko

Michal Lukáč

Scénář:

Kalen

Dále spolupracovali:

Raynor

RNDr. MUDr. Mjr. Veronika Hájková DSc.

Korekce:

Arana

Hrají:

N/A

2007 Homer Productions - ve spolupráci s SG1.cz.

Stargate, Stargate SG-1, Stargate: Atlantis are properte of MGM/UA. Stargate, Stargate SG-1, Stargate: Atlantis are the property of MGM/UA. This script is written for entertainment purposes only, and no money has exchanged hands. This materal may not be reproduced without expressed permission of its authors. SGO.eu is an unofficial fan site.

POZNÁMKY

EVA = Extra Vehicular Activity – Oblek umožňující pohyb ve volném vesmíru

TEASER

FADE IN:

INT. SLAVIE, KAJUTA ADMIRÁLA

Scéna je zpočátku v úplné tichosti.

Záběr začíná pohledem na volný vesmír, tmavé nekonečno prozářené miliony hvězd a hvězdiček. Nejprve to není patrné, ale kamera se pohybuje směrem dozadu. Postupně se do ticha vkrádá broukání; ze začátku jen neurčité, postupně ale zesiluje. Náhle kamera prochází skrz okno a míjí ženu dívající se na stejné panorama vesmíru. Tvář odrážející se od okna patří viceadmirálce Ivanovové, veliteli 2. pozemské flotily, a tu neurčitou tesklivou melodií si brouká ona.

Ozve se zaklepání na dveře, ale admirál jako by neslyšela.

Následně slyšíme zvuk otevírajících se dveří a potměšlou kajutu, kterou osvětloval jen tlumený svit lampičky na stole, zaplaví světlo. Někdo vstupuje do místnosti a rozsvítí. Kajuta samotná se nijak neliší od těch, které jsme mohli vidět například v SG-1 10x20 Unending, jen možná o něco větší a s jedněmi dveřmi navíc, za kterými je sociální zařízení. Má prostou výzdobu, mnoho místa zabírají knihy a samozřejmě nějaké modely jiných lodí. Muž vstoupivší dovnitř je doktor HENRISCH, šéf lékař Slavie. Že je to doktor, se dá poznat například podle bílého pláště, který má přes uniformu. Po celou dobu rozhovoru si tykají, takže jsou to zřejmě blízcí přátelé.

HENRISCH (mimo záběr): Marietto?

IVANOVOVÁ (tiše): Zhasni, prosím.

HENRISCH (mimo záběr): Prosím?

IVANOVOVÁ (důrazněji): Zhasni to světlo.

Hned na to se kajuta ocitá ve stejném šeru, v jakém byla na začátku. Malou chvíli panuje nejisté ticho, než se doktor Henrich odhodlá znovu promluvit.

HENRISCH (mimo záběr): Jsi si jistá, že to chceš?

Admirál se konečně otočí, a kamera s ní, k postaršímu doktorovi. Hlas se jí trochu zadržává.

IVANOVOVÁ: Jistá? Já si teď nejsem jistá ničím. Ale jinak to nejde. Nemůžu ve... nemůžu velet v takovém stavu.

Doktor Henrich nic dalšího neřekne, přistoupí k admirálově pracovnímu stolu a z kapsy vytáhne malou oranžovou lahvičku s léky. Chvíli si ji prohlíží, jako by se ještě rozhodoval, a nakonec ji položí na stůl. Prostřih - detail shora na lahvičku s léky, vidíme, že ji doktor položil na otevřený záznamový deník, kde v záhlaví ještě prázdné stránky je 2. února 2011.

IVANOVOVÁ: Nikdo to nesmí vědět.

HENRISCH: Že bereš antidepresiva? Kdybych mohl, tak je vyrobím ve formě plynu a pustím do podpory života. Celá posádka by je potřebovala.

Admirál přijde blíž k Henrichovi a opře se o stůl. Kamera zabírá jejich tváře osvětlené lampičkou na stole.

IVANOVOVÁ: Jsi skvělý doktor, ale nikdy jsi nerozuměl velení. Nemůžu si dovolit, aby o mně kdokoliv pochyboval.

HENRISCH: A co ty sama? Nepochybujes sama o sobě?

IVANOVOVÁ: Tohle není zrovna dobrý způsob, jak se snažit podpořit někoho v depresi. (odmlka) Sama o sobě pochybovat, to si taky nemůžu dovolit.

Henrich jen přikývne. Dívají si do očí a vypadá to, že si rozumí i beze slov.

IVANOVOVÁ: Kolik toho mám brát?

HENRISCH: Dvakrát denně, ráno a večer.

IVANOVOVÁ: Není to moc? Kdybych byla veselá jak opice, to by mi taky moc nepomohlo.

HENRISCH: Neboj, na to jsem taky myslel. Jsou to slabší antidepresiva. A dal jsem ti je do lahvičky od aspirinu, takže to nemusíš pracně skrývat.

IVANOVOVÁ: Nepochopím, jak to děláš, že si udržuješ tak čistou mysl, že ty takové léky (gesto na lahvičku) nepotřebuješ.

HENRISCH: Už jsem prostě takový.

IVANOVOVÁ (potichu): Je mi líto Susanne.

Doktor Henrich se však trochu pousmál.

HENRISCH: Myslíš, že když budeš připomínat takové věci, tak mě přinutíš také cítit úzkost? Nebyla v JSGC, ale doma v Lipsku, měla dovolenou. Vím, že je v pořádku, a to je zřejmě to, co mi udržuje tu „čistou mysl“.

IVANOVOVÁ: Kéž bych mohla říct to samé.

HENRISCH: Raději už si jeden ten prášek vezmi.

Admirál přikývne, posadí se do svého křesla a vezme lahvičku, která stájí před ní. Chvilí ji otáčí v ruce, až nakonec odšroubuje víčko a jednu tabletku si vezme. Spolkne ji na sucho. Hned na to zapípá komunikátor na stěně vedle stolu. Ivanovová se natáhne a zmáčkne tlačítko příjmu.

TAKTICKÝ DŮSTOJNÍK (z interkomu): Omlouvám se, že volám přímo, madam, ale zrovna nám došla z Gara depeše, kterou dostali z Atlantis.

IVANOVOVÁ: Co v ní stojí?

TAKTICKÝ DŮSTOJNÍK (z interkomu): Zkráceně, z Pegasu žádná pomoc nepřijde. Ne v nejbližší době. A vy jste jmenována nejvyšším vojenským důstojníkem v Mléčné dráze, máte převzít velení nad vším, co zbylo. Gratuluji, admirálko.

Krátká pauza.

IVANOVOVÁ: To ta zpráva neříká nic nového. Je to vše?

TAKTICKÝ DŮSTOJNÍK (z interkomu): Ano, madam.

Admirál se opět natáhne ke komunikátoru. Potom se postaví a vrátí se opět k oknu.

HENRISCH: Vzala jsi to dost apaticky na to, že ta zpráva říká, že jsme v tom sami.

IVANOVOVÁ (posmutněle): Tušila jsem, že to tak dopadne. To zřejmě ten hlavní důvod, proč nemám „čistou mysl“.

Následuje krátká chvíle ticha.

IVANOVOVÁ: Už je to přes hodinu, co jsme vyslali Odyssey a Alexandra.

HENRISCH: Neměla by jsi vést poradu spíš s některým ze svých taktických důstojníků?

IVANOVOVÁ: Nevedu poradu, ale přemýšlím nahlas.

HENRISCH: Ach...

IVANOVOVÁ: Museli být zničeni, jinak by se už ozvali. Jestli se ale povedlo paralyzovat dronovou stanici, to je ta hlavní otázka.

Admirál se hluboce nadechne. Potom přejde zpět ke stolu a komunikátoru, který aktivuje.

IVANOVOVÁ: Ivanovová můstku, připravte flotilu na přesun... na Garo.

IVANOVOVÁ (k Henrischovi): Doprovodíš mě na můstek?

Záběr na doktorovu tvář, na které není poznat žádný pocit z rozhodnutí Ivanovové.

HENRISCH: Rád.

Doktor zhasne lampičku a spolu s admirálem odchází. Za chvíli je kajuta v úplné tmě. Není to poznat, ale vše se mění...

INT. ODYSSEY, KAJUTA PLUKOVNÍKA

Tmu protrhne světlo škrtnuté zápalky a v jejím světle se objeví tvář plukovníka Piersona. Zabraná z detailu. Tentokrát ale nemá v ústech cigaretu jako normálně. Otáčí sirkou v ruce blízko svého obličeje a dívá se na ni. Vidíme, že se plukovník celý klepe, od pusy mu při výdechu stoupá trochu páry. Plamen celkem rychle spaluje celé těleso sirky. Když už je téměř na konci, z plukovníkových hodinek se ozve zapípání. To zaujme jeho pozornost, takže zapomene na sirku v ruce a spálí se. Hořící kus dřívka pouští s nadávkami na zem.

Střih, záběr na celou kajutu. Plukovník si rozsvítí baterku a přechází ke dveřím.

INT. ODYSSEY, KORIDORY

Kamera ho následuje. Vycházíme z kajuty do chodby jen o něco méně potemnělé díky nouzovému osvětlení. Pierson prochází prázdným a tichým koridorem. Náhle mu ale do obličeje zasvítí světlo další baterky.

RADHA (mimo záběr): Plukovníku?

PIERSON (vztekle): Přestaňte mi svítit do obličeje, majore.

RADHA: Omlouvám se. Zrovna jsem byla na cestě k vám. Hodina...

PIERSON: Uplynula. Ano, já vím.

Plukovník opět vykročí vpřed a major Kaushal s ním. Vidíme, že major má kolem krku šálu a na sobě bundu. Kamera je zabírá zepředu.

RADHA: Musíme počítat s tím, že naše mayday nikdo nezachytil. A také s tím, že útok na Antarktickou základnu se nepovedl.

PIERSON (unaveně): Ano, i tohoto jsem si vědom. (odmlka) Kde jste splašila tu bundu a šálu?

RADHA: To je mé. Než jsme vyrazili na misi, tak jsem si řekla, že by se mi to mohlo hodit.

PIERSON: Nedala byste mi půlku té šály? Je dlouhá.

RADHA: Jestli je vám zima, mohl jste si jít odpočinout tam, kde jsme nechali zapnuté topení.

PIERSON: Nemám rád vydýchané prostory.

RADHA: Možná i díky tomu je tam příjemných 72°F. Ale na můstku mám v termosce teplý čaj.

PIERSON: Něco silnějšího by nebylo? Třeba starý dobrý grog?

Major Kaushal jen pozvedne obočí a plukovník na to pokrčí rameny.

PIERSON: Většina mých soukromých zásob se rozbila během těch několika karambolů, co jsme zažili.

RADHA (sarkasticky): Jsem ráda, že si udržujete bezstarostnost.

PIERSON: Chcete, abych šílel, běhal dokolečka a křičel, jak jsme v háji?

Na to se Radha pozastaví na místě a zakroutí hlavou.

RADHA (pro sebe): Asi by to nebyl žádný rozdíl.

Plukovník s majorem dorazí k nouzové šachtě a zataví se u ní.

PIERSON: Jak je Toblerovi?

RADHA: Ne moc dobře. Není tu žádný dost kvalifikovaný lékař, který by se o něj mohl řádně postarat.

PIERSON: Nerad to říkám, ale on asi ten jediný, kdo nás může v tuto chvíli z téhle šlamastiky dostat. Až po vás.

Major vlez do šachty a začne šplhat po žebříku, následována plukovníkem.

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Kamera zabírá můstek od okna. Můstek je celkem normálně osvětlený, ale téměř prázdný. Stále jsou patrné jizvy po boji, především kus zhroucené konstrukce v zadní části za mapou. Kromě dvou techniků, kteří neustále něco odečítají z obrazovek, tu sedí na svém místě ještě poručík Casey Sheehan, která však podřimuje.

Přicházejí Pierson a Radha, kteří přistupují k vyhlídce a dívají se z okna.

RADHA: Čeká nás ale rozhodně dost práce. Jen tak lehce se neodlepíme.

PIERSON (ironicky): Berte to optimisticky, majore, mohlo být hůře.

RADHA: Taky že mohlo. Je zázrak, že jsme to přežili.

Potom se Radha nakloní blíže k plukovníkovi.

RADHA (šeptá): Nebo spíš zásluha poručíka Sheehan. Přistála obdivuhodně, (odmlka) měl byste ji pochválit.

PIERSON: Ano, to bych jistě měl a taky to určitě udělám, jen co se odtud dostaneme živí a vyhraje válku. Od vás to mimochodem sedí. Koho vy jste někdy pochválila?

RADHA (šeptá): Já nejsem velitel Odyssey, to jste vy.

PIERSON: Ale neříkejte, mně připadalo divné, že mě každý poslouchá.

RADHA (šeptá, zlostně): Pane, ačkoliv vám to výhled z okna může evokovat (ukáže ven), nejste už pouhý taktický důstojník na jaderné ponorce. (odmlka) Myslím si, že jen díky ní (gesto k podřimující poručici) jsme naživu, a co více, nejsme na tom tak špatně.

PIERSON: Ano, máte pravdu, vůbec na tom nejsme špatně. Vzduch nám dojde za 6 dnů a možná nemáme energii na to, abychom nastartovali. Natož se zvedli.

RADHA: Neřekl jste před chvílí, abych to brala optimisticky?

PIERSON (podrážděně): Víte co, běžte si teď odpočinout vy. A potom za šest hodin sežeňte a nažeňte všechny kompetentní lidi do naší jídelny, ať můžeme vymyslet, co dál.

Radha si mírně povzdechne a odchází.

PIERSON (pro sebe): Já si zatím budu užívat panorama.

Následuje CGI scéna - kamera se posune dozadu, projde sklem a ocitá se ve vodě! Střih. Následuje série rychle po sobě jdoucích záběrů, které snímají jedno místo z různých neustále se zvětšujících vzdáleností respektive výšky. Každý záběr trvá cca čtyři sekundy.

Vidíme můstek Odyssey, v jehož okně stojí Pierson. Střih.

Záběr na přední zobák Odyssey, který téměř nejde vidět, protože je tma, vyjma těch míst, kde svítí navigační světla. Střih.

Záběr shora, asi 50 metrů ode dna, na kterém Odyssey sedí. Z lodi už jdou vidět jen nejasně blikající navigační světla. Střih.

Vidíme mořskou hladinu asi z výšky 5 metrů. Moře je docela klidné, od hladiny se odráží svit měsíce. Střih.

Teď z výšky 2500 km. V levém rohu záběru jsou rudá světla v místech, kde je jižní Afrika. Střih.

Kamera je 30 000 km od Odyssey, vidíme celou polokouli Země, jejíž východní část je již osvětlena Sluncem. Ale jen na krátký okamžik, protože do záběru vstoupí rychle se pohybující Ha'tak a zakryje celou Zemi. Záběr se propadá do tmy.

FADE OUT

PŘEDZNĚLKA

FADE IN

Znělka začíná nápisem, mottem celého seriálu, a potom pokračují v rychlém sledu scény z předchozích dílů.

EVERY ODYSSEY HAS A STORY...

Záběr na první flotilu na orbitě. K flotile ze Země stoupají sloupy tisíců dronů směřující na jednotlivé pozemské lodě.

DEPEŠE0 (mimo záběr): Velitelství Earth Joint Fleet pro loď Odyssey, máme kolem třiceti kontaktů s kurzem na Zemi; generál O'Neill vydal rozkaz Prime; všem lodím, které obdržely tuto depeši, je nařízen okamžitý návrat do Sluneční soustavy.

Vidíme směrem na jihovýchod z druhého stupně věže, ale panorama se změnilo. Všechno se utápí v rudé barvě z klesajícího slunce. Dlouhý stín Eiffelovy věže dopadá na Martova pole, která jsou plná kráterů, těl a vojáků. Hvězdná brána je obklopena štítem. Z oken Ecole Militaire směřuje k bráně střelba. Co je ale nejhorší, celou levou část města od Martových polí zaujímá křižník Ori.

LANDRY (mimo záběr, letargicky): Kolik?

SAMUELS (mimo záběr): Dvě u nás, jedna v Evropě, dvě na Blízký východ. Zbytek se drží u Měsíce, mimo náš dostřel. Pět lodí odletělo pryč.

Střih

Záběr na kantýnu Odyssey, kde je plukovník Dill a plukovník Pierson, ten sedí s flaškou v ruce.

DILL (důrazně): Jsi kapitán lodi Spojené flotily, tak se podle toho chovej aspoň jeden den! Vstávej...

Střih.

Otevřou se dveře a do místnosti začnou přicházet další kapitáni a jejich důstojníci. Sednou si okolo jednoho z taktických stolů, Pierson a Murray jdou k nim, Ivanovová a její taktický důstojník k nim přijdou a stoupnou si před ně k obrazovce.

TAKTICKÝ2 (ruský přízvuk): Chvíli před příletem banditů jsme dostali depeši ze stanoviště Alfa. Mluví se v ní o tom, že EASAD hodlá vypustit proti Antarktidě maximum hlavic. Doufáme, že to bude stačit na vyčerpání ZPM a zničení základny. Většina raket bude maskovaných, ale stejně se obávám, že je základna detekuje a zničí před dopadem... takže odvedeme pozornost.

MURRAY (mimo záběr): Uvažoval tady někdo o účinku tolika jaderných explozí na klima na Zemi?

Střih.

Jsme v řídicím středisku EASAD, v bývalém SGC.

LANDRY (potichu): To nemá co dělat s tím, že jste u NID. To má co dělat s informacemi, které zadržujete!

SAMUELS (potichu, opovržlivě): To je směšné...

LANDRY (potichu, výhružně): Nebylo by to poprvé, kdy NID armádě něco zatajovala! (opovržlivě) Sakra, vždyť ani nevíme, kam jste schovali to asgardské jádro...

Střih.

PIERSON (opilecky): Dostali jsme úkol, majore. Máme se obětovat, aby vyšel raketový útok na Antarktidu. Pointa plánu spočívá v tom, že ve chvíli, kdy

bude Odyssey trhána našimi drony, tak EASAD odpálí všechny atomovky. Drony se nestihnou vrátit. Úžasný, že? Myslím, že posádka dostane trochu svého chladu... (pro sebe) Ale vy jste chladná i tak.

RADHA: Mohu mluvit otevřeně?

Pierson kývne.

RADHA (potichu): Jestli na to nemáte žaludek, měl byste si raději vystoupit. Velet podle knížek dovedu i já. To poslední, co posádka potřebuje, je kapitán, který se o ni nestará.

Střih.

SGC - řídicí místnost. Vidíme plukovníka Samuelse, Zelenku, Harrimana a několik dalších. Samuels se až vítězoslavně rozhlédne po místnosti. Brána se mezitím zavírá.

SAMUELS: Majore Harrimane, okamžitě kontaktujte všechna dostupná síla, ať se připraví na další útok na Antarktidu. Poručíku, vytočte Garo, ať můžeme odejít. Střih.

Záběr na potměšlý můstek Odyssey.

RADHA (nahlas): Potvrzují, střílejí drony. ETA 30 sekund.

PIERSON (na pilotku, křičí): Okamžitě změňte kurz, stáhněte stíhače a připravte nás na vstup do hyperprostoru.

Detail na poručíka Sheehan, která koriguje kurz a zároveň připravuje loď na skok. Během toho ale náhle ztratí barvu.

SHEEHAN (nahlas): Plukovníku máme problém!

RADHA (křičí, nervózně): Hyperpohon je v hajzlu!

Střih.

Vidíme zezadu F-302 Kestrel, která pomalu, ale jistě sestupuje do atmosféry Země. Kolem ní prolétávají záblesky energetických zbraní. Kamera nechá popojet pozemskou stíhačku trochu dopředu. Do záběru vstoupí pronásledovatel F-302ky - Ori fighter. Střih do kokpitu Kestrela, kde už unavený pilot bojuje o svůj život a zároveň volá o pomoc.

GUMMY (do vysílačky): Tady poručík Wrigley, mám za ocasem banditu, nemůžu se ho zbavit. Potřebuji pomoc!

Střih.

Zpátky na můstku Odyssey.

RADHA (nahlas): Byli jsme zasaženi. Několik dronů trefilo motory. Ztratili jsme podsvětelné motory!

SHEEHAN (mimo záběr, křičí): Jdeme dolů!

Střih. Záběr na člověka vznášejícího se vysoko nad vodní hladinou na padáku. Jedná se o Gummyho.

Záběr z Gummyho pohledu. V dálce vidíme Odyssey, která za sebou táhne kouřovou stopu, jak letí, respektive padá, na západ. Na okamžik zastíní Slunce a potom mizí za horizontem.

Bez varování se na jihu objeví prudká bílá záře. Nejprve je jedna, ale potom se k ní přidávají další, až je ozářena celá scéna. Hlavice typu Mark IX. dopadají na Antarktickou základnu.

Záběr na Gummyho obličej. Přivírá oči.

FADE OUT

ZNĚLKA STARGATE ODYSSEY SEASON 1

HUDBA: **S-33 Leaves Port** (1:43) Z OST U-571 RICHARDA MARVINA

OPENING IN

Odyssey. Záběr na Thora ve strojovně Odyssey, říkajícího Carterové, že lidé ze Země jsou Pátou rasou.

Paříž. CGI. Vidíme směrem na jihovýchod z druhého stupně věže. Všechno se utápí v rudé barvě z klesajícího slunce. Dlouhý stín Eiffelovy věže dopadá na Martova pole, která jsou plná kráterů, těl a vojáků. Hvězdná brána je obklopena štítem. Z oken Ecole Militaire směřuje k bráně střelba. Co je ale nejhorší, celou levou část města od Martových polí zaujímá křižník Ori, třída Cyclop, stejná, jaká poprvé proletěla superbránou. Křižník je o více jak dvě stě metrů vyšší než Eiffelova věž a doslova vyplňuje třetinu záběru.

Joint Stargate Command. Částečně CGI. Vidíme podzemní nového komplexu hvězdné brány. Rozlehlou místnost, podobnou té z NORADu. Na jedné straně je velká řídicí místnost s obrazovkami na konci, na druhé straně podobně rozlehlá místnost plná vojáků, tanků, scorpionů a railgunů... a hvězdné brány. Nad ní je logo UNATSEC, včetně typického ‚A‘ symbolu Tau'ri. Vidíme zde také DHD připojené k počítači.

Orbita Země. CGI, externí záběr na zboku Freedom trhanou explozí a proudy dronů.

Jednotlivé části lodi explodují nebo jsou rvány explozivní dekompresí. Nakonec vyletí jeden proud dronů z můstku do vesmíru a my vidíme, jak můstek exploduje do vesmíru.

Střih. CGI, externí záběr z dálky. Všechny jedenáct pozemských lodí je rváno na kusy proudy dronů a jedna po druhé se rozpadají nebo explodují do shluku trosků.

Nad Epsilon Eridani. Vidíme oslepující oranžově-rudou záři slunečního povrchu, který vyplňuje polovinu obrazovky. Druhou polovinu vyplňuje vesmír. I na nebi se ale vyjímá gigantická rudá koronální smyčka, stoupající milióny kilometrů nad povrch hvězdy. Součástí celé scény je (a bude) i tetelení atmosféry hvězdy. Teploty jdou do tisíců stupňů. CGI. V pravém horním rohu se najednou objeví hyperprostorové okno, a z něho vyskočí malý objekt. Krátce poté se objeví okno znovu. **Vyletí z něho Odyssey.** (zlom v hudbě)

Záběr zezadu na Odyssey a Alexandra směřující pod palbou k nepřátelské flotile. Jejich štíty se pod náporem přesnější palby prohýbají. CGI. Obě lodě směřují dále od kamery. Pod nimi rudý oceán plasmy, nad nimi monumentální rudá koronální smyčka.

Záběr zepředu na zamračeného plukovníka **Roberta Piersona** sedícího na otřásajícím se můstku Odyssey. Dívá se dopředu.

Nevadská poušť se spoustou komplexů a hangárů okolo, několik runwayí; spousta světél. Na západě je ještě modrá záře po zapadajícím slunci. Vidíme základnu v Groom Lake, neboli Oblast 51, hlavní dok pozemské flotily. K tmavě modrému se vznáší deset různých majestátních lodí. Několik lodí třídy Deдалos, třídy Prométheus a několik nových podpurných, menších lodí třídy Yakami a dvě vlajkové velké lodě třídy Ajax. Jednou z Ajaxů je i EJF Freedom. „Kamera“ se mírně třepe a krajem se line hluk lodí stoupajících k čistému blankytnému nebi.

Záběr na **Radhu Kaushal** sedící na svoji konzoli na můstku Odyssey. Dívá se do kamery.

Nad Epsilon Eridani. Vidíme zblízka velkou pyramidovou loď, spodem směřující k pozemské flotile. Najednou se velmi blízko jejího trupu otevře hyperprostorové okno a z něho vyletí shluk F-302. Záběr na ně zazoomuje a zaostří. F-302 rychle proletí kolem hrany spodku lodí.

Záběr na **Curtise „Gummy“ Wrigleyho** v oranžové letecké kombinéze s helmou v kokpitu. Je zpocený.

Tollana. Rozlehlá místnost s kruhovým půdorysem a uprostřed místnosti je hvězdná brána. Ne však antická, ale postavená Tollány. Zelenka na ni zasvítí baterkou a díky tomu se odhalí i řada dalších cest vedoucích do kruhové místnosti. Vchod, kudy přišla naše výprava, je jen jeden z několika.

Záběr na **Liu Yulan** stojící v protichemickém obleku u tollánské brány v podzemí Tollany. Její obličej je osvětlen modrým světlem kombinézy.

New York. Záběr na budovu OSN se zvedne k nebi, odkud přilétá masivní oranžový puls a dopadne doprostřed Manhattanu. Následuje prudká bílá oslnivá záře jasnější než slunce, krátce na to hluboký zvuk dopadu, načez se kamera začne naklánět do boku. Z centra dopadu, z toho oslnivého místa, se ven šíří tlaková vlna beroucí sebou všechno, co jí stojí v cestě.

Záběr na doktora **Radka Zelenku** stojícího před bránou v bývalém SGC v Cheyennské hoře. Brána za ním je aktivována.

8. podlaží bývalého SGC. Vidíme velkou železobetonovou místnost kruhového půdorysu, na průměr zhruba 15 metrů. Na jedné straně je vstup do tunelu, dost velký, aby jím mohla projet auta. Na druhé straně je několik vstupů do samotného patra, podobných chodbám z SGC. V celé místnosti se ostře bojuje. Na silnici stojí hummery, railguny kropí vstup z hlavního tunelu, obránci se kryjí za žebrováním i jinde. Z ústí hlavního tunelu útočí davy křižáků Ori, občas je mezi nimi i několik Jaffů. Vbíhají do místnosti a opětuji palbu. Stěny se pod náporem pulsů i projektilů drolí a místnost je hodně zaprášená.

Záběr na majora **Josepha Griffitha**, Griffith má zamazaný obličej a přebíjí svoji pušku.

Pohled z dálky na tollánskou hvězdná brána, postavenou na jakoby starobylém podstavci a osvětlenou u svých pat. Celá scenerie je zalitá do rudé barvy. Brána se s hučením aktivuje a jednotlivé chevrony zapadají na místo, a když zapadne poslední chevron, červí díra se otevře s charakteristickým hučením a kowashuu. Na bráně se aktivuje štít ne nepodobný tomu na Atlantis. Světlo červí díry nám ukazuje, že od podstavce brány se line udržovaná cesta lemovaná stromy, vidíme i část tollánského iontového kanónu.

Záběr na udiveného **Bryna** sedícího na panelu v kokpitu teltaku.

V záběru vidíme vzdálený Hat'ak a na pozadí Zemi s Jižním pólem. Hat'ak neustále střílí, a to směrem na kameru. Do záběru náhle vstupují z opačného směru dávky z railgunů a pár raket, potom se objevuje Odyssey, která prolétá nad kamerou.

Obraz se zaplní bílou září a kamera se začne oddalovat. Bílá záře „kawooshu“ zajede do horizontu hvězdné brány a zmodrá na její klasickou barvu. Kamera se dále oddaluje, až vidíme celou bránu a pod ní se objeví nápis STARGATE ODYSSEY.

OPENING OUT

AKT 1

FADE IN

EXT. INDICKÝ OCEÁN

Ranní svítání. Slyšíme šplouchání vody, která naráží o gumové stěny člunu. Záběr se postupně projasňuje a my vidíme oblohu s červánky. Kamera se lehce pohupuje v rytmu vln. Střih.

Záběr shora, vidíme Gummyho, jak leží na dně člunu. Je vzhůru a dívá se upřeně na oblohu. Přichází větší vlna, která s ním tvrdě hodí. Gummy se probouzí z letargie a šplhá ze dna člunu. Posadí se a bere do ruky vysílačku.

GUMMY (do rádia): Tady poručík Wrigley ze Spojené zemské flotily, slyší mě někdo? Příjem.

Z vysílačky se ozývá jen šum.

GUMMY (do rádia): Tady poručík Wrigley, pilot z lodi EJF Odyssey, slyší mě někdo? Příjem.

Ve vysílačce zapraská.

HLAS (zkresleně, z rádia): ...radioactiv... nube...

Opět ale jen šum.

GUMMY (udiveně): Španělština?

Gummy povzdechne, vypíná vysílačku a schovává ji dovnitř letecké kombinézy. Poručík bere do ruky další věci co má v člunu. Vidíme postupně zbraň a dva zásobníky, dva sáčky s jídlem a dvě termosky s vodou, lékárničku, nůž a signální pistoli. Potom bere do ruky zpět svou osobní zbraň. Střih.

Detail na jeho tvář a pistoli. Vidíme, že se Gummy podivně mračí. Potom se ale otřese a zbraň hází na druhou stranu člunu. Střih.

Gummy se vyklání přes okraj člunu a rukou hrábne do vody. Svůj pohled zvedá (a kamera s ním) k obzoru a pozoruje červánky. Potom otáčí hlavou pořád dokola a zkoumá hladinu oceánu. Vidíme, že je pustá.

GUMMY: Tak jo, tohle není dobré.

Nakonec ale jeho pozornost něco upoutá. Na jihu se po celém horizontu něco pohybuje a žene se to ke Gummymu. Ten se narovná.

GUMMY: Co to...?

Kamera se zvedá nad Gummyho a my vidíme, co se to k člunu blíží. Jsou to tučňáci (CGI). Hejno o tisících tučňáků plovoucí přímo na sever. Velmi rychle míjejí člun a vzdalují se od něj. Střih.
Záběr na Gummyho obličej částečně překryje pohled do minulosti a my vidíme záři výbuchů, kterou Gummy pozoroval, když před šesti hodinami padal po katapultování.

GUMMY: Sakra.

INT. ODYSSEY, DŮSTOJNICKÁ JÍDELNA

Záběr na důstojnickou jídelnu, ve které je Pierson, Radha, Casey a čtyři další příslušníci posádky. Plukovník sedí ve své oblíbené pozici na stole, ostatní jsou rozsazeni kolem. Většina z nich sedí zabalená v dekách.

PIERSON: Tak, dobré ráno vespolek. Všichni víte, proč jste tady, takže pokud někoho z vás nenavštívila mořská víla a nenabídla vám, aby se vaším tchánem stal Poseidon, začněte. A nejlepší na shrnutí jste tady vy, majore.

Záběr na majora Kaushal, která nepatrně protočí očima. Potom se postaví, posadí se vedle plukovníka a vezme si jeho notebook.

RADHA: Těsně před dopadem do moře jsme odeslali signál mayday i s docela přesným určením naší polohy. To, že doposud sedíme na dně moře, nám naznačuje, že zřejmě volání nikdo nezachytil.

CASEY: A proč nevysíláme nouzový signál pořád? Nejsme zase tak hluboko, aby to neprošlo vodou.

PIERSON: To sice ano, ale je tady možnost, že se útok na Antarktickou základnu nezdařil, což odvozujeme z toho, že nás nikdo nehledá. Pro loď EJF by bylo lehké nás zaměřit z orbity i bez nouzového signálu. Vysláním bychom mohli kompromitovat naši pozici Goa'uldům a ti by neměli problém nás zničit.

Casey přikývne.

RADHA: Drony zasáhly podsvětelné motory a to je důvod, proč jsme tady na dně Indického oceánu. Úkol je tedy jednoduchý, opravit je.

Promluví jeden ze dvou specialistů sedících vedle Casey. Jsou to technici Blatterová a Sigorski, pravé ruky specialisty Toblera ze strojovery, v podstatě jeho zástupci. Oba jsou velmi mladí.

SPECIALISTKA: Proč nezkusíme pro výstup použít brzdící trysky, které používáme při přistávání?

CASEY: To nestačí. Samozřejmě nám to pomůže, především udržet se nad hladinou, ale nemají výkon na to, aby nás dostaly nahoru. Ne, tlak vody je silnější.

SPECIALISTA: S opravou podsvětelných motorů by mohl problém, protože, popravdě, nikdo z nás na to nemá dostatečnou kvalifikaci a jediný, kdo rozhodně ví, jak na to, leží na ošetřovně. A to je jedna věc.

PIERSON: Ano? A co je ta druhá?

SPECIALISTA: Spodní paluby na zádi jsou zatopeny, dokud tam nebudeme mít přístup, tak s tím příliš na opravování podsvětelného motoru myslet nemůže. A také je možné, že se na to budeme potřebovat jít podívat z venku.

CASEY: Co? Vždyť Odyssey je vesmírná loď, jak může vůbec něco potřebovat být opravováno z venku?

RADHA: Ano, je to vesmírná loď, ale EVA nevozíme jen tak pro nic za nic.

CASEY: A nemohli bychom zkusit udělat něco podobného, co udělali na Atlantis, když jeden z jejich Jumperů taky skončil na dně moře?

SPECIALISTKA: Myslíte to, jak rozšířili štít jednoho Puddle Jumperu přes druhý Jumper? Taky jsem o tom četla, ale už se tu zmiňovala kvalifikace. Vy dokážete aktivovat štíty a správně ho rozšířit? A stejně štít nemůžeme použít, protože by nám nemusela zbýt energie pro samotný pohon.

SPECIALISTA: Ale když neopravíme pohon, tak se zase nezvedneme. Jo, a nemusím vám připomínat, že vlastně ani nevíme, jak na tom s energií jsme. Diagnostické programy reaktoru Aurora jsou nefunkční stejně jako většina ostatních systémů, kvůli tomu nemůžeme zmapovat škody na generátoru a nemůžeme zjistit, kolik energie nám vlastně může dát.

Zavládne ticho a všichni se podívají na plukovníka Piersona.

PIERSON (pokrčí rameny): Zatím to zkuste „zevnitř“, ale také pracujte na modifikacích štítu, kdyby bylo potřeba. Pokračujte.

RADHA: Další problém je, že Odyssey má po všech těch střetech vážná strukturální poškození. Ten výstup loď nemusí vydržet, proto tu máme další úkol, a to udělat něco s integritou trupu. Kritickým místem je střední část hlavice. Kromě dvou čerstvých zásahů od Ha'taku na svrchní straně a jednoho do břišní strany tam ještě zaútočily Keshe. Musíme se na to podívat, aby se Odyssey nerozlomila. A poslední věc je voda, která se rozlila po dolních palubách. Kromě toho, že se jí musíme zbavit kvůli opravám motorů, je potřeba loď odlehčit.

Radha a kamera s ní se porozhlédne po ostatních, jestli něco někdo nenamítá.

PIERSON: Konec? Tak tedy, vy si vezměte na starosti podsvětelné motory a modifikace štítu.

Plukovník ukáže na Blatterovou. Potom se otočí k Radze a na to k Sigorskimu.

PIERSON: Majore, na vás je integrita a opravy trupu. A odčerpávání vody budete řídit vy. Rozchod!

Začíná hrát depresivní houslový orchestr. Hrají velmi pomalu, intenzita se postupně zvyšuje.

INT. GARO, HVĚZDNÁ BRÁNA

Záběr zepředu na aktivní hvězdnou bránu Gara. Přes bránu je sklopen štít, ale ten je vzápětí vypnut.

HLAS (zesíleně, mimo záběr): Přijímáme ID kód, deaktivuji štít.

Horizont události se zvlí a projde admirál Ivanovová a za ní dalších osm lidí - mariňáci, kteří ji hlídají a důstojníci z jejího štábu. Střih plukovníka osaměle stojícího před bránou. Když k němu dojde Ivanovová, zsalutuje a ona mu salutování opětuje.

PLUKOVNÍK: Vítejte na P3X-636 - základna Garo, madam.

IVANOVOVÁ (chladně): Nechte těch formalit, na tohle nemáme čas.

PLUKOVNÍK: Jistě, admirále. Mám připravená auta, která nás odvezou do města. Následujte mě.

Plukovník vykročí spolu s Ivanovovou a jejími lidmi k východu z prostoru brány.

EXT. GARO

Díváme se na budovu základny brány na Garu. Od velkých vrat budovy se line asfaltová silnice vedoucí do města. Vrata se otevřou a z nich vyjedou tři vojenské džípy. Střih.

Kamera je v autě s admirálem a plukovníkem, sedí na místě spolujezdce a oba důstojníky zabírá.

PLUKOVNÍK: Nečekali jsme vás dříve než za 12 hodin.

IVANOVOVÁ: Kdybych zůstala na Slavii, byla bych tu ještě později, protože ne všechny lodě mají nejrychlejší hyperpohon. A po tom, co se stalo s dronovou stanicí, nenechám žádnou loď toulat se po galaxii samotnou. Máte zde prostředky na opravu našich plavidel?

PLUKOVNÍK: Máme lidi a nějaký materiál, ale žádné pořádné loděnice.

IVANOVOVÁ: To bude muset zatím stačit. Slyšela jsem, že se sem podařilo dostat nějakým lidem z SGC, je to pravda?

PLUKOVNÍK: Ano, madam.

IVANOVOVÁ: Landry?

PLUKOVNÍK: Je mi líto, madam.

Ivanovová jen pokývne.

IVANOVOVÁ (ukazuje před sebe): Co to tady je?

Střih. Kamera je nad cestou a dívá se do ní. Když projede džíp Ivanovové, záběr se zvedne a nám se naskytne pohled na město a hlavní základnu Gara, které jsou situovány v údolí kolem pyramidy. Kromě celého systému budov různých funkcí je v údolí i dráha pro letadla, dále vidíme několik coilgunových stanic. Pozornost Ivanovové ale zaujalo docela velké stanové městečko, které vyrostlo kolem silnice. Vidíme vojenské stany různých velikostí, včetně polních nemocnic. Střih zpátky do auta.

PLUKOVNÍK: Z SGC přišlo hodně raněných a taky jsou tu lidé evakuováni z nevojenských off-world základen a ti, kteří byli v době útoku mimo Zemi. Bylo jich více, než mohlo město zatím pojmout.

IVANOVOVÁ: Budu chtít kompletní soupis všeho, co na Garu je. Od lidí až po materiál.

PLUKOVNÍK (pokývne): Jistě, admirále.

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Záběr na poručíka Sheehan, která sedí na svém místě kormidelníka, hlavu má opřenou o ruku a beznadějně se dívá na obrazovku před sebou. Je zabalená do deky a sama na můstku. Slyšíme ale kroky, což přitáhne její pozornost. Zezadu přichází pobledlá Radha s mokkými vlasy.

CASEY (vesele): Byla jste si zaplavat, majore?

RADHA (ostře): Ráda bych sdílela vaši veselost, ale vzhledem k tomu, že jsem musela vlézt do vody o teplotě 4°C, nemám na to náladu.

Střih, kamera zabírá můstek od okna. Radha si sedá na druhou stranu od Casey, které sleze úsměv z tváře, začne se zase dívat do počítačové obrazovky.

CASEY: Promiňte, pane.

Radha sama začne pracovat u svého počítače, ale za pár sekund si povzdechne a otočí se na poručíka.

RADHA: Ne, to já bych se měla omluvit. Ta ledová koupel mi na náladě nepřidala, ale nemám důvod si to vybíjet na vás.

CASEY: A co se vůbec stalo?

RADHA: Abychom se dostali do jedné sekce na spodní palubě, museli jsme proplavat zaplaveným koridorem. Horší ale bylo, že jsme našli dva pohřešované členy posádky.

Casey smutně povzdechne.

CASEY (smutně): Moc už nás nezbylo. (odmlka) Mám tu i docela strach. Je tu takové nepřírozené ticho.

RADHA: Víím, co myslíte, je to tu skličující.

Chvíle ticha.

CASEY: Nemůžu tam dole taky s něčím pomoci? Bojím se, že budu jenom tady sedět sama a koukat na to, jak tu nic nefunguje. A taky se chci trochu hýbat. Kvůli zahřátí.

RADHA: Šetřete síly, poručíku, na to, až nás povezete nahoru.

CASEY: A to je další problém, majore. (pauza) Bojím se, že to podělám stejně, jako když jsme se snažili uletět dronám.

Major Kaushal přejde ke Casey a klekne si vedle ní. Zdá se, že morální podpora mužstva jí příliš nesedí. Nebo to moc nezkoušela. Hlavou ji problesknou slova, která slyšela od plukovníka před třemi dny.

PIERSON (nejasně): Ano, to bych jistě měl, a taky to určitě udělám, jen co se odtud dostaneme živí a vyhraje válku. Od vás to mimochodem sedí. Koho vy jste někdy pochválila?

RADHA (nejistě): Za to, že jsme na dně moře, stejně jako za všechno ostatní, můžou Goa'uldi, ne vy. Naopak si myslím... naopak si myslím, že jen díky vám...

Přeruší ji však hlas z vnitřní linky Odyssey. Je to specialistka Blatterová.

SPECIALISTKA (z interkomu): Strojovna pro můstek, slyšíte mě?

RADHA: Tady major Kaushal, strojovno, slyším.

SPECIALISTKA (z interkomu): Majore, zprovoznili jsme senzorové banky a... něco jsme zaznamenali.

RADHA: A co?

SPECIALISTKA (z interkomu): No... nejsme si jisti.

RADHA (povzdechne): Dobře, podívám se na to. Můstek konec.

Major se vrátí na své místo napravo od velitelského křesla a začne pracovat.

RADHA (zaraženě): To je divné.

CASEY: Co je divné?

RADHA: Přijímáme nějaký signál.

CASEY (vzrušeně): Od koho?

Radha si dá s odpovědí chvíli počkat. Potom se na její tváři objeví mírný výraz zděšení.

RADHA: Správná otázka není od koho, ale od čeho.

Vypjaté housle uvozují další scénu. Jde zpočátku o sólo pouze několika houslí, během dialogu doprovázené o hluboký klavír.

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Záběr na levou stěnu můstku s centrální obrazovkou. Kolem ní stojí Pierson, Radha, Casey zbraňový operátor, který má obvázanou pravou ruku. Vidíme, že na obrazovce je radar s miniaturou Odyssey uprostřed a hlavně za ní na šesti hodinách něco výstražnou červenou bliká.

PIERSON: A kde se tam jako vzal?

OPERÁTOR: Jednoduše pane. Vypadl.

PIERSON (skepticky): Jen tak?

RADHA: Ta sekce dostala přímý zásah, když jsme obléтали Hat'ak, který se nám postavil do cesty při cestě k Antarktadě. A v intervalu toho zásahu, vstupu do atmosféry a dopadu do vody se kdykoliv mohlo zničit upínací zařízení. Krom toho si myslím, že otázky typu proč jsou irelevantní.

PIERSON (k operátorovi): Tak tedy, máme aktivní Horizont na dně oceánu, co můžeme čekat?

OPERÁTOR: Nevím. Osobně se divím, že funguje, což ale dělá situaci horší. To zařízení je ve slané vodě o teplotě 4°C a pod tlakem asi 3 mega Pascalů. Tedy, jak to vidím, jsou dvě možnosti. Buďto se Horizont deaktivuje nebo iniciuje odpal svých raket. Což může nastat každou chvíli.

Každý se zděšením podívá na obrazovku radaru.

PIERSON: Takže to jako někdo bude muset jít ven a s malými nůžtičkami přestřihnout červený nebo modrý drát na každé z těch raket, co Horizont nese?

OPERÁTOR: Ne, někdo bude muset jít ven a deaktivovat samotnou instalaci. Potom už nebude výbuch hrozit.

RADHA: Ale jak se tam dostaneme? Je to 3,5 kilometrů.

CASEY: Skorpionem to nepůjde. Do vody sice může, ale není to Puddle Jumper. Není stavěný na tyto podmínky.

OPERÁTOR: EVA.

CASEY: Ty jsou přece do vesmíru, do vakua. Ne do... (k operátorovi) kolik jste to říkal? 3 MPa?

OPERÁTOR: Poručíku, dneska nepoužíváme stejné skafandry, se kterými se procházel po Měsíci Armstrong.

PIERSON: Dobře... a kdo tedy půjde, když náš odborník (kývne na operátora) nemůže?

INT. ODYSSEY, SERVISNÍ SKLAD

Jsme v jednom z mnoha skladů Odyssey na spodní palubě. Tento je tak 10 metrů do šířky a 15 do délky a v tuto chvíli jsou zde nejdůležitější vrata v podlaze, kterými se do skladu dopravují věci. U okraje vrat stojí Radha ve skafandru, zbraňový operátor a dva technici, kteří drží ještě nenasazenou helmu EVA. Vedle majora je postavená budka ze železných tyčí, připomíná to klec.

RADHA: Co to vůbec je? (ukazuje na konstrukci)

TECHNIK: Nevím, majore. Je to z vybavení pro expedici na Tollánu. Řekl bych, že je to klec.

RADHA: Aha. Že jsem se vůbec ptala.

OPERÁTOR: Mám vám zopakovat, jak to provést?

RADHA: Nemusíte, pochopila jsem to dobře.

OPERÁTOR: Horizont není žádná sofistikovaná bomba. Jen prostě vyřadte zdroj energie.

Krátká odmlka.

TECHNIK: Jste připravena, majore?

RADHA: Trochu. (pauza) Nasaďte mi helmu.

Technik se svým kolegou splní majorův rozkaz.

RADHA (do rádia): Plukovníku, jdu na to.

PIERSON (z rádia): Dobře. Hodně štěstí.

RADHA (do rádia): Díky.

CASEY (z rádia): Sekce je hermeticky uzavřena, otevírám servisní vrata.

Vrata se začnou hlučně otevírat ven. Ve škvíře se okamžitě objeví voda, ale ustálí se a nestoupá. Major si pozadu „nastoupí“ do klece. Jakmile je stabilně usazená uvnitř, zapne si na helmě světla a dá znamení technikům. Jeden z nich přejde ke stěně skladu, kde vidíme ovládání navijáku a dopravníku. Střih na Radhu. Naviják klec trochu nadzvedne a dopravník ji posune přímo nad hladinu. Potom začne spouštět. Záběr z pohledu Radhy. Celkem rychle se ponořuje, vidíme, jak voda stoupá přes hledí helmy, až je pod vodou úplně.

Těžké houslové sólo je doprovázeno mnohem silněji klavírem, stále převažují hluboké tóny. Přidává se pomalu tuba, k navození tísnivé atmosféry. Housle se zrychlí při akční scéně.

EXT. DNO INDICKÉHO OCEÁNU

Konstrukce i s Radhou dosedne na dno. Radha nemešká a vystupuje si. Střih. CGI záběr na Odyssey, poněkud shora, přes modro-černou masu vody vidíme nejasně a jen díky navigačním světlům část pravé strany hlavice lodi a pravý hangár. Zpod lodi vychází Radha. Kousek od plavidla poodejde a zastavuje se.

Z pohledu majora. Radha zvedá levou ruku, kde je na EVA umístěný minipočítač, který jí ukazuje směr. Střih.

Pohled z boku. Major vykročí a udělá další vratký krok.

RADHA (do rádia): Jsem venku, pokračuji k Horizontu. (odmlka) Je tady velmi silný spodní proud.

INT. GARO, PROVIZORNÍ NEMOCNICE

Doktor Anguiano stojí u paty rozkládacího lehátka a prohlíží si složku papírů. Stojí pod celtou ve velkém vojenském stanu. Když dočte, pokládá papíry pod postel a sklání se k pacientovi. Na lehátku leží stejný voják, kterého doktor a Liu evakovali z SGC. Střih.

Kamera zabírá vchod do stanu, vchází Liu. Zároveň vidíme, že stan je plný zraněných vojáků, mezi nimiž prochází několik dalších mediků. Mladá lingvistka přichází k Anguianovi, který vojákovi pokládá na hrud' starý stetoskop.

LIU: Nemáme na to modernější nástroje?

ANGUIANO: Jsem tak trochu konzervatívec. Krom toho jsou ty „modernější nástroje“ v hlavním komplexu, tady je jich docela škoda.

LIU: Takže je v pořádku?

Anguiano se posadí na kraj postele a malou baterkou svítí nejprve do jednoho, potom do druhého oka.

ANGUIANO: Kupodivu ano.

LIU: Kupodivu?

Doktor přestane pacienta kontrolovat a otočí se k ní.

ANGUIANO: Je to divné. Podle toho, co jsem četl v jeho složce (gesto k čelu lehátka), by rozhodně neměl ležet tady mezi stabilizovanými. Naopak by měl být mrtvý.

Liu se sklání a papíry bere.

ANGUIANO: Podle toho, co píše medik, který ho ošetřoval v SGC, byl docela na maděru. Kromě toho, že ho zasáhl puls Ori zbraně, tak se na něj prý zřítil strop.

ANGUIANO (pro sebe): Je to záhada.

LIU: Vůbec to není záhada. Ten „medik“ v SGC prostě udělal chybu. Nebylo by to poprvé a rozhodně ne naposledy.

ANGUIANO (vzdechne): Asi to tak bude.

Doktor si dá kolem krku stetoskop, otočí se a z vedlejší postele sebere další složku s papíry. V rychlosti do ní zapíše pacientův stav.

ANGUIANO: Nevíte, kde bych mohl dostat něco k jídlu? Pořádně jsem nejedl od té doby, co jsme tady.

LIU: Víím. Dovedu vás tam.

ANGUIANO: No... já musím ještě zkontrolovat několik pacientů, tak dvě hodiny práce, takže se potom zeptám někoho jiného.

LIU: Já počkám, než to dokončíte, lehnu si na nějaké volné lehátko a zkusím se prospat. Nemohla jsem usnout, snad se mi to teď povede.

ANGUIANO: Taky jsem toho moc nespál. Díky, že počkáte.

Liu i doktor se postaví. Liu se vydá hledat volné místo na odpočinek a Anguiano jde k dalšímu zraněnému.

EXT. DNO INDICKÉHO OCEÁNU

Díváme se na Radhu zepředu. Krok po kroku postupuje vpřed po kamenino-písčitém dně, jde pomalu, ale vytrvale. Viditelnost není kvůli hloubce dobrá, i přes to, že nahoře je den, zde 250 metrů pod hladinou panuje v podstatě tma. Detail na její tvář, vidíme, že je zpocená, ale podle výrazu zřejmě také velmi odhodlaná.

RADHA (do rádia): Odyssey, jsem téměř tam.

Záběr opět zepředu. Radha udělá dalších 10 kroků a zastaví se. Kamera však pokračuje v pohybu dozadu. Postupně se v záběru objevuje kousek do písku a bahna zapadlé nukleární instalace.

RADHA (do rádia): Mám vizuální...

Radha ale lekne a pokusí se ve skafandru o skok.

CASEY (z rádia): Majore, co děje?

RADHA: Něco se mi otřelo o nohu, tak jsem se lekla.

PIERSON (z rádia): Pracují vám nervy, majore, pokračujte.

Radha celkem rychle dojde až k Horizontu. Radha se dívá do obrazovky minipočítače a něco zadává do malé klávesnice. Když skončí, intenzita světla zářivek, které má na helmě se o něco zvýší.

RADHA (do rádia): Začnu s deaktivací. Nebudu vám hlásit každý krok, musím se dost soustředit. Ozvu se každých pět minut.

CASEY (z rádia): Odyssey rozumí.

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Záběr od okna můstku. Pierson i Casey sedí ve svém křesle, nad poručíkem se sklání zbraňový operátor. Všichni, i Pierson, vypadají napjatě.

CASEY: Nebylo to už přes pět minut?

OPERÁTOR: Ne, ještě ne.

PIERSON (k operátorovi): Jak dlouho by jí to mělo trvat?

OPERÁTOR: No, vlastně, už by to měla mít.

Krátká odmlka.

CASEY: Nemůže mít Kesonovou nemoc?

PIERSON: Co vás k tomu vede?

CASEY: To, jak se jí zdálo, že se jí něco otřelo o nohu.

OPERÁTOR: Nemá Kesonovou nemoc. Ta vzniká, když z oblasti vysokého tlaku přejdete do oblasti s nižším tlakem. Major je pořád pod stejným tlakem.

PIERSON: Raději ji kontaktujte, poručíku.

CASEY (do rádia): Majore, tady Odyssey, prosím ozvěte se.

Chvíli čekají, ale Radha neodpoví.

CASEY (do rádia): Majore, tady Odyssey, odpovzte prosím.

RADHA (z rádia): Odyssey, Horizont je deaktivován, ale mám tady problém. Počítač, co má ten skafandr, přestal fungovat.

PIERSON (do rádia): Opakujte, majore.

RADHA (z rádia): Počítač zabudovaný v EVA přestal fungovat.

Casey i Pierson se otočí na zbraňového operátora.

OPERÁTOR: Nevím, co se stalo. Asi voda.

PIERSON: Voda?

OPERÁTOR: Ty obleky jsou do vesmíru, ne do vody.

Pierson se na zbraňového operátora vražedně podívá a potom se dále věnuje Radze.

PIERSON (do rádia): Majore, jste schopna se vrátit zpět na loď?

RADHA (z rádia): Nevím pane, pamatuji si přibližný směr, možná to zvládnou.

Pierson se zamyslí a vypadá to, že si moc neví rady. Casey se soustředěně dívá do obrazovky svého počítače a potom se otočí na plukovníka.

CASEY: Vzhledem k viditelnosti stačí, aby uhnula od 15° od přímého směru, a neuvidí nás.

Plukovník nic neříká a opětuje Casey pohled. V tu chvíli ho ale něco napadne.

PIERSON (do rádia): To „možná“ neznělo moc přesvědčivě, majore. Zůstaňte na místě a ani se nehněte.

RADHA (z rádia): Ale...

PIERSON (do rádia): Žádné ale. To je rozkaz. Odyssey konec.

PIERSON (ke Casey): Jak jsou tam na tom motory zpětného tahu?

INT. ODYSSEY, STROJOVNA

Strojovna na rozdíl od můstku je plná lidí, techniků i specialistů. Další přicházejí nebo odcházejí. Za Asgardským ovládacím pultem je specialistka Blatterová.

SPECIALISTKA (do rádia): To nemyslíte vážně?

PIERSON (z rádia): Myslím to smrtelně vážně.

SPECIALISTKA (do rádia, zakřičí): Na tohle ale nejsme připraveni!

Všichni ve strojovně zastaví svou práci a podívají se na specialistku.

PIERSON (z rádia): Nechci po vás, abyste vyletěla s Odyssey na hladinu. Chci jen štávu do brzdících trysek a pohonu zpětného chodu.

SPECIALISTKA (do rádia): Budu potřebovat aspoň dvě hodiny...

PIERSON (z rádia): Nemáme dvě hodiny. Jestli majorovi selhal počítač EVA, tak mohla jít do háje i regulace teploty. Dejte mi, co potřebuji, můstek konec.

Blatterová se rozhlédne po všech, co se na ní dívají, a nápadně polkne.

SPECIALISTKA: Zahajte přípravy na spuštění generátoru. Musíme pohnout s lodí.

EXT. GARO, STANOVÉ MĚSTEČKO

Jsme pod otevřeným stanem, který slouží jako kantýna pro uprchlíky. Je poloplná a vládne zde zaryté ticho, až na tichý hovor dvou mužů v záběru. Je to Zelenka a Turner, kteří spolu jedí.

TURNER: Tak to už není vo co bojovat, ne? Když celou planetu pokryje ten jaderný mrak.

ZELENKA: To není až tak jisté. Antarktida je vlivem rotace Země téměř uzavřený systém. Hodně radioaktivního spadu zůstane nad kontinentem a nejbližším okolí, zbytek vystoupí do horních vrstev atmosféry a rozptýlí se po celé jižní polokouli. Každý člověk sice nějakou dávku radiace dostane, avšak rozhodně ne smrtelnou. A také je množství spadu ovlivněno tím, že při útoku byly použity ty modernější zbraně. A ty jsou o dost čistší. Ale abych to mohl říct s jistotou, potřeboval bych několik dní času a výkonné počítače. Ovšem horší je to s ozonovou vrstvou.

TURNER: A co s ní?

Radek si kousl do rajčete a zároveň se zadíval ven ze stanu.

ZELENKA: Jak určitě víte, ozon je pro život na Zemi nezbytný, protože zachytává UV záření. A nad jižní polokouli teď už moc ozonu nebude. Dělal jsem před chvílí nějaké výpočty a podle mých odhadů 60% ozonové vrstvy jižní polokoule bylo spáleno a na ostatních částech Země se snížila.

TURNER: Ale dyť jste říkal, že Antarktida je uzavřená a taky...

ZELENKA: Ano, ale to jsem mluvil o spadu a systému proudění vzduchu, kterým je spad nesen. Teď mluvím o množství energie, které se uvolnilo do horních vrstev atmosféry. A to je nepředstavitelně velké.

TURNER: Co to teda udělá?

ZELENKA: Především je to nebezpečí pro každého živého tvora, který nemá krém s vysokým ochranným faktorem nebo si ho neumí namazat... Ale raději bychom měli změnit téma. (kývne směrem za Turnera).

Turner se otočí a vidí, že pod střechu stanu vchází Liu a Anguiano, kteří jdou k výdejnímu místu s jídlem.

TURNER: Aha, slečna nestálá.

ZELENKA: Ale zase tak tvrdý být nemusíte, jen není dobré se před ní bavit o takových pesimističtějších věcech.

TURNER: Když si to myslíte.

Odmlčí se a za malou chvíli jsou Liu i Anguiano u nich.

ANGUIANO: Můžeme si přisednout?

ZELENKA: Ale samozřejmě.

Doktor se ještě podívá na výsadkáře, ale ten jen pokrčí rameny.

EXT. INDICKÝ OCEÁN

Záběr na Gummyho, který má hlavu a ruce položené na kraji člunu a něco upřeně pozoruje. Zároveň bubnuje prsty o gumovou stěnu. Střih.

Kamera zabírá hladinu oceánu z poručíkova pohledu. Díváme se na východ a vidíme, že teprve vychází slunce. Gummy ale pozoruje něco jiného. Ani ne dva kilometry od něj vystoupí z vodní hladiny proud vody vystříknutý velrybou. Zdá se, že se tam pohybuje celé hejno.

Záběr se vrací na Gummyho, který si olízne suché rty. Slunce mu začíná svítit přímo do obličeje s čím dál tím větší intenzitou. Pilot bere do ruky jednu ze svých láhví s vodou a opatrně ji otevírá. Trochu si lokne a láhev vrací zpět na dno člunu.

GUMMY: Vždycky jsem sice říkal, že chci prožít dobrodružství jako ve svých oblíbených knížkách, ale v Tajuplném ostrově měli aspoň ten ostrov.

Není jasné, komu to říká, mluví spíš do hladiny oceánu. Nadechuje se k dalšímu výlevu slov, ale poručík sykne bolestí a rukama si přikryje obličej. Sklouzává na dno člunu a odkrývá si obličej. Vidíme, že je zarudlý.

Poručík se rozhlíží po svém malém člunu a nakonec skončí pohledem na své hrudi. Rozepne si leteckou kombinézu a svléká tričko, co mám pod ní. Tričko podélně roztrhne a uváže si ho kolem hlavy a zakryje si část obličeje. Nakonec z kapsy kombinézy vytáhne své sluneční brýle, které mají jedno sklíčko nakřápnuté, dává si je na oči a vrací se do stejné polohy, ve které tento záběr začal. Střih.

Další pohled na hladinu oceánu, od které se odráží rychle stoupající slunce. Tentokrát ale už žádný proud vody nevystoupí.

GUMMY (mimo záběr): Zase sám.

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Můstek vidíme od okna. Na můstku už není jen Pierson a Casey, ale jsou přítomni všichni operátoři. Plukovník Pierson sedí na místě taktického důstojníka.

PIERSON (do rádia): Blatterová, jsme připraveni? Protože posádka už je na svých místech.

SPECIALISTKA (z rádia): Víc v tuto chvíli udělat nemůžu.

PIERSON (do rádia): To mi stačí.

PIERSON (ke Casey): Poručíku, potřebujeme přeparkovat.

CASEY (pokývne): Iniciuji start brzdných trysek.

Už tak ztlumená světla na můstku zablikají. Lodí se začínají šířit vibrace, které přerůstají v otřesy.

Začíná hrát rychlý adrenalinový rytmus. První housle podkreslují scénu, druhé housle hrají rychle do pochodového rytmu spolu s těžkými bubny. Trumpety hrají každých pět sekund krátkou melodii pro zdůraznění naléhavosti.

INT. ODYSSEY, KORIDORY

Záběr do jedné z chodeb Odyssey, která je na spodních palubách. Chodba je osvětlena jen nouzovými světly. Jsou v ní specialista Sigorski, technik a výsadkář. Všichni tři stojí opření o zdi a pevně se drží kvůli otřesům konstrukce lodě.

TECHNIK (bojácně): Říkal jsem ti, ať se tam nezdržujem. Co když se to tu během tohoto šíleného manévru zatopí. Ale né, ty jsi musel trvat na tom, že to dokončíš!

SPECIALISTA: Klid! Nic se tu nezatopí. Až přestaneme stoupat, ty otřesy pominou. A to bude každou chvíli.

Jak domluví, chodba se ponoří do úplné tmy, protože zhasnou i nouzová světla. Výsadkář na to rozsvítí baterku na své P-90ce, svítilnu má i Sigorski. Otřesy neustávají, naopak jsou silnější.

TECHNIK: Co se to kur...

VÝSADKÁŘ: Ticho! Slyšíte to?

Zaposlouchají se a uslyší hučení. Takové hučení, které vydává jen voda valící se úzkým prostorem.

SPECIALISTA (křičí): Utíkejte!

Střih. Záběr je z pohledu výsadkáře. Voják okamžitě zareaguje a rozběhne se. Blíží se ke křižovatce chodeb, ale jedny dveře se před ním zavřou, nerozmýšlí se a pokračuje jedinou možnou cestou. Za pár sekund se otáčí. Vidí, že technik je stále za ním, specialista za nimi zkouší zavřít přepážku.

VÝSADKÁŘ (křičí): Ser na to! Není tu proud!

Specialista toho okamžitě nechává a zase se rozběhne. Stěna vody je mu doslova v patách. Výsadkář přejde do plného sprintu. Projde zatáčkou a za ní už nouzové osvětlení funguje. Hlavní ale je, že přepážka několik metrů před ním se uzavírá. Střih.

Kamera je nyní na druhé straně se uzavírající se přepážky. Výsadkář zakřičí a poslední metry dělicího od smrti skáče. Prolétne dveřmi a zároveň podélně vrazí zavírajících se dveří svou zbraň. Technik proskakuje také, ale Sigorskiho nabírá voda. Úzkou mezerou, kterou vytvořil výsadkář svou zbraní, sice projde, ale tvrdě se praští do hlavy.

Střih, pohled z boku, vidíme, jak silný proud vody prostupuje škvírou ve dveřích. Výsadkář nehledě na něj se snaží dostat k zbrani zaseknuté ve dveřích. Nakonec se mu ji povede chytit a vytáhnout. Přepážka se uzavře a voda přestane proudit.

EXT. DNO INDICKÉHO OCEÁNU

Kamera zabírá Radhu a deaktivovaný Horizont. Radha chodí kolem dokola Horizontu. Střih.

Záběr na tvář Radhy uvnitř helmy skafandru. Radha je velmi bledá a třese se, klepe zuby.

RADHA (vysíleně, do rádia): Odyssey, prosím odpovězte.

Žádná odezva.

RADHA (vysíleně, do rádia): Odyssey, odpovězte. Už je to půlhodina...

Zase ticho.

RADHA (do rádia, křičí): Piersone, ty hajzle podělaný!

Střih - kamera zabírá Radhu opět zvenku. Ta přestane chodit, zády se opře o Horizont a pomalu padá k zemi. Zastaví se ale.

PIERSON (z rádia): Tohl.du pamatovat, majore.

RADHA (vysíleně, do rádia): Plukovníku?

CASEY (z rádia): Vydržte, majore, js.. než půl kliku od vás.

RADHA (do rádia): Co? Jak?

Vzápětí ale major pochopí. Střih, záběr z pohledu Radhy, která se rozhlíží po okolí, téměř deset sekund není vidět nic jiného než modro-černá opona vody. Potom se postupně začne objevovat nejasná záře. Každou vteřinu je silnější a silnější, jak se zdroj světla přibližuje. Potom ale přibližování ustane.

CASEY (z rádia): Majore, jsme 100 metrů od vás, blíž už Nabrali jsme vodu a pohon ztrá.. ..rgii. Dosedám na dno.

Střih, pohled na majora, jak se zase pevně staví na nohy a vydává se na cestu k Odyssey.

RADHA (do rádia): Nevadí, teď už trefím.

FADE OUT

--

AKT 2

FADE IN

O TŘI DNY POZDĚJI

INT. ODYSSEY, LODNÍ KUCHYŇ

Místo, kde se vaří jídlo pro celou posádku lodě, nevypadá jinak než jakákoliv kuchyň na letadlové lodi či podobně jinde. Je to místnost velikostně srovnatelná s malým skladištěm, plná vybavení z nerezové oceli, a to od kuchyňských nástrojů přes nábytek až po nádoby. Ve středu místnosti jsou dva pulty, kde se jídlo připravuje, a kolem nich u stěn jsou zařízení na vaření - trouby, elektrické sporáky a také zařízení pro mytí použitého nádobí.

V tuto chvíli je místnost osvětlena jen pomocí několika lamp na baterky. Nejvíce je jich právě kolem elektrických sporáků, na nichž stojí čtyři velké hrnce, ze kterých stoupá pára. U těchto hrnců zase stojí dva lidé, poručík Sheehan a hlavní kuchař Odyssey, kterého lze ale poznat jen podle charakteristické čapky. Oba na sobě totiž mají několik vrstev různého oblečení, stejně jako asi každý člen posádky Odyssey. To ovšem nebrání tomu, aby se klepali zimou.

CASEY: Tak už to je, ne?

KUCHAŘ: Vy kromě toho, že umíte létat s vesmírnou lodí, jste taky kuchař?

CASEY (dotčeně): Umím vařit.

KUCHAŘ: Hele, i já po třech dnech, kdy tu žerem jen polozmrzlý müsli a želé, se těším na teplé jídlo, tak to nechci potento. (odmlka) A stejně už zbývá jen pět minut, kdy nám budou dávat šťávu, tak to využijme, jak jen to jde.

Po tomhle konstatování se kuchař ještě více namáčkne na teplé hrnce. Uslyšíme ale zvuk otevíraných dveří a na oba dopadne kužel světla baterky. Strih, záběr na příchozí, kterými jsou dva výsadkáři. Jeden z nich je ten samý, jenž se před třemi dny málem utopil.

VÝSADKÁŘ: Už to bude?

KUCHAŘ: Ježiš Marja! To už jsi šestý. Až to bude, tak to bude! A teď odprejskněte.

VÝSADKÁŘ: Sorry, no.

Výsadkáři chtějí odejít, ale kuchař toho našeho známého zastaví.

KUCHAŘ: Ne, Mette, ty počkej. (k poručíkovi) Dávejte bacha, ať se to nepřipálí.

Kuchař přejde místnost a dojde až k výsadkáři, který mezitím svého kolegu poslal ven.

VÝSADKÁŘ: Tak co je, kuchtíku?

KUCHAŘ: Neříkej mi tak, jo. (šeptá) Poslyš, dal by sis horkou čokoládu?

VÝSADKÁŘ (šeptá): Tak za tu bych dal půlku své výplaty.

KUCHAŘ (šeptá): To nebude potřeba, stačí, když zajdeš do skladu 8 a půjčíš jeden plynový hořák. Potom s ním jdi do kantýny pilotů.

Výsadkář přikývne a chystá se odejít, ale kuchař ho rukou zastaví.

KUCHAŘ (šeptá): A ne abys to rozkecal, nemám suroviny na čokoládu pro celou posádku. Jen pro pozvané. A pošli dovnitř ty, co čekaj venku, mám pro ně polívku.

Výsadkář odejde a místo něj se ale objeví dalších šest lidí, kteří už netrpělivě čekali před kuchyní.

KUCHAŘ: Na nic tu nešahejte. Popadněte ty tři vozíky (ukazuje) a seberte to. Jednu odvezte do důstojnické jídelny a dvě do posádkové jídelny.

CASEY: A co ta čtvrtá?

KUCHAŘ: Ehm... záloha. Už běžte poručíku, ať vám to nevystydne.

Casey se sice zatváří podezřívavě, ale když kolem ní projede čerstvá horká polévka, nestará se a odchází do důstojnické jídelny. Kuchař přikryje poslední kouřící se hrncem pokličkou a také odchází.

INT. GARO, VELÍCÍ STŘEDISKO

Velící středisko Gara se nachází z velké části v podzemním komplexu pod pyramidou. Hlavní mozek základny je dvoustupňová místnost. V nižším stupni je umístěno počítačové zázemí, které ovládá všechno na Garu - od komunikace a energetických reaktorů až po coilgunovou obranu. Na druhém stupni jsou kanceláře, zasedací místnosti, analytická a logistická střediska... Kamera z vyhlídky druhého patra nejprve zabírá nižší stupeň, kde panuje čilý ruch - lidé rychle procházejí mezi stoly a počítači s papíry nebo notebooky v rukou a předávají si je mezi sebou. Sem tam někdo vystoupí nahoru do druhého patra po jednom ze čtyř točitých schodišť, každé je v rohu, a vstoupí do některé z kanceláří. Střih.

Jsme v jedné ze zasedacích místností, je plná lidí. V čele stolu sedí viceadmirálka Ivanovová a kolem je spousta důstojníků, většinou velitelů ostatních lodí 2. flotily, s nimiž admirál mluví. Také vidíme majora Griffitha a doktora Zelenku, kteří stojí opřeni o stěnu na druhé straně místnosti naproti Ivanovové. Střih.

Záběr jen na ně dva.

ZELENKÁ (šeptá): Naopak, nedivím se, že jsem tady. Všichni tihle tady se snaží už tři dny něco vymyslet a na nic pořádného nepřišli. A na Atlantis jsem se naučil, že když armádě dojdou možnosti, tak se obrátí na vědce.

GRIFFITH (šeptá): Atlantis ani nevzpomínejte. To, jak se na nás vybodli.

ZELENKÁ (šeptá): Nevybodli se na nás. To Wraithové ...

GRIFFITH (šeptá): Nechci se hádat, doktore.

Zelenka přikývne a oba se zaposlouchají do rozhovoru, protože jeden důstojník s japonskou vlaječkou na rameni uniformy UNASTEC povstane a zvedne hlas na dalšího kapitána plavidla EJF, Francouze.

DŮSTOJNÍK1 (japonský přízvuk): Jakýkoliv náš zbrklý pokus zaútočit proti goa'uldským pozicím by nyní vedl jen ke ztrátám na naší straně, a stejně bychom je nevykopali! Musíme se zastavit, přeskupit a Zemi dobýt zpět pomalu.

DŮSTOJNÍK2 (francouzský přízvuk): Vy jste se zbláznil, ne? Už přes tři dny čelí náš domov obléhání, lidé umírají po tisících a jediné, co zatím děláme, je, že tu blbě tlacháme. Admirále, apelují na vás, musíme začít jednat.

DŮSTOJNÍK1: Myslíte, že si to neuvědomuji? Ale vaše loď, stejně jako ta má, nevydrží žádný tvrdší střet. A nemusím vám přece připomínat, že Goa'uldi mohou v tuto chvíli plánovat útok na Garo.

Než na to však stačil druhý velitel odpovědět, ozval se plukovník Samuels, který doposud stál zády ke všem a z okna místnosti shlížel do velícího střediska.

SAMUELS: Pánové, hádka ničemu nepomůže. Pravdu totiž máte oba. Naše síly skutečně nyní nestačí na to, abychom vůbec mohli pomýšlet na útok vůči goa'uldským pozicím u Země, ale nečinně sedět zde, na Garu, také nemůžeme.

IVANOVOVÁ: Máte snad nějaký návrh, plukovníku?

SAMUELS: Celé dny řešíme jen jedno: jak zničit nepřátelskou flotilu u Země. Ale nikdo z vás si neuvědomil širší souvislost. Jsme ve válce. Goa'uldům se

povedlo obejít obranu Země a zmasakrovat mnoho jejích obyvatel. Myslím, že bychom jim to měli vrátit.

Detailní záběr na bledou Ivanovovou, která jako by teď začala celé poradě věnovat pořádně pozornost.

IVANOVOVÁ: Pokračujte.

SAMUELS: Navrhuji zaútočit na všechny známé državy Goa'uldů našimi taktickými zbraněmi, především mám na mysli Horizonty.

IVANOVOVÁ: To ale nepůjde plukovníku. Akceschopných Horizontů zde máme zoufale málo. I když váš návrh zní zajímavě, musíme je šetřit.

SAMUELS: Toho jsem si vědom, a právě proto jsem na dnešní schůzku přizval doktora Zelenku, vědce, který byl součástí původní expedice na Atlantis a byl jejím dlouholetým členem. Doktor Zelenka má zkušenosti s Horizonty z nasazení v Pegasově galaxii.

Všechny oči v místnosti padnou na doktora, který pod takovým to zájmem znervózní.

IVANOVOVÁ: Dokážete, doktore Zelenko, postavit a uvést do provozu nové jaderné instalace Horizont?

ZELENKA (nervózně): No, já... s patřičným vybavením a týmem by to snad mohlo jít.

Střih na Ivanovovou, která se ve svém křesle opírá a přemýšlí.

ZELENKA: Ale počkejte, má to nějaký smysl bombardovat světy Goa'uldů? Myslím strategický?

Nikdo ho však neposlouchá, neboť všichni důstojníci začali jeden přes druhého mluvit a házet návrhy.

DŮSTOJNÍK2: Delmak. To musí být náš první cíl...

DŮSTOJNÍK3: Potom by to mohlo být P4Z-221, která byla použita jako odrazový můstek pro útok na Zemi...

Střih na Griffitha a Zelenku.

GRIFFITH: Teď už je nezastavíte, doktore. Tři dny po tom masakru se každý ohání, aby si urval trochu masa těch sviní.

ZELENKA: Znam vás jen krátce, ale nepřipadalo mi, že jste znalec lidské povahy.

GRIFFITH: Snažím se být. Jak se jednou rozvedete, doktore... No, zdá se, že se teď i já dozvím, proč jsem tady.

Major Griffith se totiž zamračene začne dívat před sebe. Střih a záběr nám ukáže, že výsadcář oplácí upřený pohled plukovníka Samuelese, který vzápětí naznačí oběma mužům, ať ho následují.

INT. ODYSSEY, KORIDORY

Vidíme kuchaře, jak se sklání nad jedním z nouzových tunelů a divoce si tře prochladlé ruce. Tunel, do kterého se dívá, je zatopený a vede do něj několik drátů vedení.

Střih - pohled do tunelu. Náhle z něj začnou stoupat bublinky a za chvíli se vynoří technik, který má na sobě dýchací přístroj a svářečské brýle, které v tuto chvíli plnily funkci potápěčských. Kuchař uskočí z dosahu stříkající studené vody. Technik vylézá ven a za ním se objevuje další. Jen co si sundá dýchací přístroj a brýle, začne si svlíkat mokré oblečení a přitom dost nadává. Stejně jako jeho druhý kolega.

KUCHAŘ: Nezávidím.

TECHNIK (zlostně): M-mlč a p-podej n-nám ty deky a s-suché o-oblečení, c-c-co máš u nohou.

Kuchař splní technikovo přání a požadované věci jim postupně podává.

KUCHAŘ: Jak jste se k tomu vůbec dostali?

TECHNIK: O-o-o-o..., sakra. O-odpověděli j-j jsme k-k-kladně na jednu o-otázku.

KUCHAŘ: Jakou?

TECHNIK: J-jste o-otužilí?

Kuchař se neubráníl úsměvu.

KUCHAŘ: Co tam vůbec děláte?

TECHNIK2: 10 m-metrů o-od nás je t-t-ten průsak, k-který p-přizabil S-Sigorskiho. Tu džuznu v-v trupu z-zacelit nemůžeme, tak j-j jsme musíme s-svařovat p-p-přepážky. J-j jsme tam dole vždy j-jenom 15 m-minut, ale i tak j-j-je to... Teď m-musíme na o-ošetřovnu pro životabudič.

KUCHAŘ: Tak to mám pro vás něco lepšího. Je libo horká čokoláda?

TECHNIK: N-nedělej si z nás p-prdel, jo.

KUCHAŘ: Nedělám si srandu. Přijďte za 15 minut do kantýny pilotů. Ale ještě před tím se jeden z vás stavte v kuchyni a vezměte odtamtud hrnec s polívkou.

TECHNIK: H-h-hele, jestli tam ta...

Technikovo blekotání ale přeruší otevírající se přepážka a za ní stojící Radha.

RADHA: Hlá... (na kuchaře) Co vy tu děláte? Nemáte vařit polévku?

KUCHAŘ: Už je hotová, madam. Jeden hrnec na vás čeká v důstojnické jídelně.

RADHA: Dobře. Tak vy dva, jak to vypadá?

TECHNIK: H-hotovo, madam. M-můžeme z-začít s o-odčerpáváním vody.

Oba technici se už převlékli do suchého a zabalili do deky. Přejdou proto i s kuchařem k Radze za přepážku, kterou uzavře, a jdou k další přepážce.

RADHA: Dobrá zpráva. (odmlka) Zajděte si na ošetřovnu a potom na jídlo.

Radha pokývne, otevře přepážku a odchází.

INT. ODYSSEY, KORIDOR, SKLAD

Záběr na výsadkáře, který stojí před dveřmi, na nichž je velkým písmem napsáno: Sklad 8. Voják natuká na klávesnici skladu kód a dveře se otevřou. Vejde dovnitř a kamera s ním. Výsadkář za sebou zavře a rozsvítí si baterku. Sklad není nijak velký a výsadkář celkem rychle hořáky najde. Sklání se, aby jeden vzal, ale za ním se ozve hluk. Automaticky vytahuje osobní zbraň a otáčí se. Střih, z pohledu výsadkáře. Rozsvítí se další baterka a svítí mu pod nohy. Vidíme, že naproti výsadkáři stojí plukovník Pierson.

VÝSADKÁŘ: Plukovníku?

PIERSON: Myslel jsem, že jste... co tu děláte?

Výsadkář neodpoví. Plukovník přijde blíž a podívá se za výsadkáře. Střih na hořáky, za které dopadá kužel plukovníkovy baterky. Pierson se podívá na nevině se tvářícího výsadkáře a potom se sám pro jeden sehne a vezme si ho.

PIERSON: Nejlepší bude, když budeme dělat, že jsme se tu neviděli, rozumíte?

VÝSADKÁŘ: Ano, pane.

Pierson odchází i se svým úlovkem. Otevře dveře, ale ještě se otočí.

PIERSON: Až to použijete, vraťte to. Přijdu si to zkontrolovat.

Pierson je pryč a výsadkář si bere další hořák.

VÝSADKÁŘ (pro sebe, kroutí hlavou): To je ale vůl...

INT. ODYSSEY, KORIDORY

Vidíme zepředu výsadkáře jdoucího s hořákem po chodbě. Střih. Záběr z pohledu výsadkáře, proti němu jde technik zabalený do deky. Když dojdou k sobě, zastaví se. Z detailu vidíme, že technik má mokré vlasy a je hodně bledý, rty má modré a klepe se.

VÝSADKÁŘ: Přijď za chvíli do kantýny pilotů, kuchtík tam...

TECHNIK: Já v-vím, před chvíli m-mi to řekl. Zrovna jdu p-pro p-polívku.

VÝSADKÁŘ: Tak to tě nebudu zdržovat.

TECHNIK: D-d-dost se těším na něco teplýho, doted' mě major K-kaushal držela pod vodou. Z-zatím.

VÝSADKÁŘ: Zatím.

Oba dva mužové pokračují v chůzi.

INT. GARO, VELÍČÍ STŘEDISKO

Jsme v jedné z menších kanceláří druhého stupně velícího střediska Gara. Kamera zabírá z boku majora Griffitha a plukovníka Samuelse, kteří sedí naproti sobě u stolu.

SAMUELS: Zcela jistě jste již slyšel o NID, že majore?

GRIFFITH: Slyšel. A taky jsem slyšel, že to není moc vábný spolek.

SAMUELS: Ne všechno zlato třpytívá se.

GRIFFITH: Neřek bych, že to platí v případě NID.

SAMUELS (vzdechne): Ach, ano. NID je pro každého ta špinavá organizace, která stojí za každou špatností ve vesmíru. Majore, naše metody mohou sice být kontroverzní, ale nikdy jsme neudělali nic, co by nebylo v zájmu Země. Ale nemám chuť a ani čas se před vámi obhajovat. Jste v tuto chvíli pryč na volné noze, je to pravda?

GRIFFITH: Proč se ptáte? Chcete mi nabídnout práci?

SAMUELS: Tak nějak. Máte zájem?

Griffith se zamračí.

GRIFFITH: Proč já?

SAMUELS: No, jak jsem řekl, teď, když Odyssey byla zničena, jste na volné noze. Ale hlavně, viděl jsem práci vaši a vašich lidí v SGC. Myslím, že je škoda, abyste jen seděli na nějaké lodi.

Griffith se zamračí ještě více.

GRIFFITH: Možná bych zájem měl, záleží, o co jde.

Plukovník Samuels se nepatrně usměje a vytáhne ze své kabely složku papírů, kterou přisune k majorovi.

SAMUELS: Víte, co je asgardské jádro?

GRIFFITH: To je ten super computer, který nám dali Asgardci, než se odpálili, ne? Myslím, že to chvíli bylo na Odyssey.

SAMUELS: Asgardci to dokonce nainstalovali přímo na Odyssey. Dlouho to však na palubě nezůstalo. Přirozeně, takový kus vzácné technologie chtěla pro sebe každá organizace, co měla něco společného s hvězdnou bránou. A z toho důvodu, a ještě kvůli tomu, že s tím jádrem bylo spojeno dalších pár problémů, ho dostala na starost NID. Schovali jsme ho a po vás chci, abyste ho získal zpět, protože ho potřebujeme. A musíme být rychlí, jelikož teď Goa'uldi mohou na Zemi lehce zjistit, kde je. A to poslední, co nyní potřebujeme, jsou Goa'uldi vyzbrojeni asgardskými vědomostmi.

Krátká pauza.

GRIFFITH: Takže to nezůstalo na Zemi?

SAMUELS: Ne, je mimo Zemi.

Griffith se na chvíli zamyslí.

GRIFFITH: Já a ani mí lidé nepolezeme někam, nevíme kam. Chci bližší informace.

SAMUELS: Ty samozřejmě dostanete. V pravý čas. Teď vám ale mohu říct, že na tom budete pracovat s plukovníkem Mitchellem.

Major vstane a bere si složku, kterou položil na stůl Samuels.

GRIFFITH: Rozmyslím si to.

Na to odchází, když je však ve dveřích, Samuels promluví.

SAMUELS: Mohl bych vám to dát rozkazem.

Griffith na to nic neřekne, ani se neohlédne. Odejde a zavře za sebou dveře.

INT. ODYSSEY, DŮSTOJNICKÁ JÍDELNA

Vidíme, že stoly v důstojnické kantýně byly sraženy k sobě. Všichni důstojníci Odyssey sedí, někteří už jedí a někteří čekají, až k nim dojde hrnec s polévkou. Zdá se, že kantýna je místnost, která dostává trochu tepla, neboť všichni ze sebe shodili část svého oblečení. Zvuk otevíraných dveří a stříh na ně. Vchází Pierson a usedá na volné místo vedle Radhy. Za moment se polévka dostane i k němu. Všichni jsou potichu, nálada přesně vystihuje okolní teplotu.

PIERSON: Nesnáším hrachovou.

Okamžitě ale bere do ruky lžící a začne jíst.

INT. ODYSSEY, KANTÝNA PILOTŮ

V kantýně pilotů to vypadá podobně jako v důstojnické, jen s tím rozdílem, že tahle kantýna nemá proud, což je nahrazeno rozestavenými svítilnami, a teplo, které ale dodává puštěný plynový hořák. Vidíme, že zde sedí výsadkář a oba technikové z předchozích scén a dalších 15 lidí, také už jedí. Kuchtíka vidíme za barem, kde pomocí plynového hořáku ohřívá něco v hrnci. Nálada navlas kopíruje tu v důstojnické kantýně.

TECHNIK: Hlavně nespust' požární poplach, jo.

KUCHAŘ (vztekle): Pochybuju, že funguje. Ostatně jako všechno na téhle lodi.

TECHNIK: Klid, není to tak špatné.

Stříh a záběr do davu, kde se ozve upřímný smích.

VÝSADKÁŘ (ironicky): Máš recht, tohle je vlastně přesně má vysněná dovolená.

INT. ODYSSEY, DŮSTOJNICKÁ JÍDELNA

Detail na Casey, jak pomalu jí. Zblízka se zdá, že Casey je o mnoho bledší než ostatní a má rýmu.

CASEY: A co je vlastně na druhé?

Z počátku jí nikdo neodpoví, každý se věnuje tomu malému kusu potěšení. Nakonec promluví Pierson.

PIERSON: Nekažte chvílku, poručíku, a přidejte si. Mně už stačilo.

Pierson odkládá lžici a posunuje talíř od sebe. Potom vytahuje z kapsy placatku.

PIERSON: Našel jsem trochu rumu do čaje.

RADHA (otráveně): Dneska není čaj.

PIERSON: Tak si každý lokněte, ale jen trochu.

S tím podává placatku Radze, která už také dojedla. Radha si placatku převrací v ruce.

RADHA: Jsem ve službě.

PIERSON: Nebuďte tak striktní, i když k tomu zima napomáhá. Udělá vám to dobře.

Radha odšroubuje víčko placatky, čichne si a potom si dá loka.

INT. ODYSSEY, KANTÝNA PILOTŮ

Záběr na kuchaře, který stojí za barem a naběračkou nalévá do sklenic temně hnědou horkou tekutinu. Všichni přítomní si pro ni postupně přicházejí, až si nakonec zbude jen jedna, a to pro kuchaře. Bere si ji a jde k ostatním. Tam se mezitím přesunul hořák a dvakrát za tuto scénu někdo hořák s malou intenzitou použije pro oteplení. Kuchař zvedá svou sklenici na přípitek.

KUCHAŘ: Ať se brzo dostaneme z tohoto mrazivého pekla.

Každý také pozvedne svou sklenici a začne pomalu upíjet.

INT. ODYSSEY, DŮSTOJNICKÁ JÍDELNA

Plukovníkovi se vrátila placatka do ruky a pořádného loka si dá i on. Potom Pierson vstane, vrátí na sebe shozené oblečení a má se k odchodu.

PIERSON: Beru službu na můstku. Majore, přijďte mě potom informovat, jak jsme dnes postoupili.

Pierson odejde a scéna končí zavíranými dveřmi kantýny.

FADE OUT

AKT 3

FADE IN

INT. GARO, LABORATOŘ

Záběr z boku na doktora Zelenku, který sedí před obrazovkou notebooku a neslyšitelně si něco mumlá v reakci na to, co mu ukazuje počítač. Ten náhle zapípá, což Radka donutí povzdechnout si, sundat brýle a promnout oči. Ozve se hlas a Radek se trochu lekne.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): Problémy, doktore?

ZELENKÁ: Admirále, nevšiml jsem si, že... Děje se něco?

IVANOVOVÁ: Potřebuji váš názor. (odmlka) Jste si vědom, že jste zde nejvyšším vědeckým pracovníkem?

ZELENKÁ (nejistě): Ehm, ano.

IVANOVOVÁ: Jak se s tím vyrovnáváte?

Radek se trochu zarazí, otázka ho zřejmě překvapila.

ZELENKÁ: Snažím se to nevnímat.

IVANOVOVÁ: Nevím, jestli je to správný přístup, ale... (odmlka) Podívejte se na tohle.

Admirál podá Radkovi složku s fotkami. Zelenka si vrací na oči brýle a složku otevírá. Střih.

Záběr ze Zelenkova pohledu, vidíme, že jsou to fotky Země. Je to série rychle za sebou vyfocených záběrů, kde je pohled na poloostrov Zadní Indie a Jihočínské moře, nízká orbita. Nic zvláštního, až se na čtvrté fotce v pořadí objeví velmi blízko HP okno, dále z něj vystoupí Hat'ak, vidíme, že ten Hat'ak chvíli postál na místě a za dalších pár fotek vstoupí do HP. Na další fotce po vstupu jsou udělané lihovým perem tři kroužky, které zvýrazňují objekty, jež po sobě Hat'ak nechal.

Další fotografie ukazuje zář vycházející ze všech předmětů, která vyplní celou další fotku. Na poslední fotce je ale zase jen severní Atlantik.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): Tohle vyfotila výzvědná nákladní loď před několika hodinami. (odmlka) Goa'uldi mají šest dnů Zemi na milost a nemilost a dělají tohle. Chci tedy vědět, co to dělají.

ZELENKÁ: Počkejte, u Země byla naše loď? Získali nějaké zprávy? Jak to tam vypadá?

IVANOVOVÁ (odměřeně): Ano, u Země byla naše loď. Ne, komunikaci se navázat nepodařilo. Tak co myslíte, že to je?

Radek se znovu zadívá na fotografie.

ZELENKÁ: Nevím. Nemáte nějaká data ze senzorů?

IVANOVOVÁ: Ne. (pauza) Tak díky, doktore.

ZELENKÁ: Zeptal bych se Jaffů. Ti by to mohli vědět.

Admirál jen kývne a odchází. Radek se vrací zpět k práci.

EXT. SYDNEY, PŘED BUDOVOU OPERY, HALUCINACE/SEN

Celá tato scéna je točena z Gummyho pohledu. Procházíme velkým davem lidí, který stojí na parkovišti u Opery v Sydney. Záběr je místy, hlavně při okrajích, rozmazaný. Dav je rozvášněný, demonstrující. Gummy prochází kolem reportéra americké CNN, který mluví do kamery, zachytáváme část reportáže.

REPORTÉR (nahlas): ... z protivládní demonstrace, jedné ze stovky podobných, které se odehrávají po celém světě v souvislosti s odhalením...

Davem se protlačíme až ke kraji shromáždění, vidíme, že naproti protestujícím stojí policejní jednotky. Blízko nás někdo otočený do davu křičí do megafonu.

PROTESTUJÍCÍ (z megafonu): ...teprve po více než deseti letech. Vlády všech světových mocností, včetně té naší, lhaly lidem celé planety, zadržovaly pravdu o hvězdné bráně a o tom, že nejsme ve vesmíru sami, lhaly o tom, že nám hrozí nepředstavitelné nebezpečí. A teď v roce 2009 byly nuceny poodhalit zlomek toho, co ví. Co dál nám tají? Jak můžeme takové vládě věřit? Jak můžeme takhle věřit politikům?

Náhle Gummy padá k zemi. Policejní kordon zaútočil na protestující. Někdo zezadu Gummyho zvedá a táhne ho pryč. Ten, kdo ho táhne, k němu promlouvá.

HLAS: Co tady děláte, poručíku. Jaképak demonstrace? Na odpovědi na otázky není čas, teď je čas bojovat.

Gummy je mimo dav, a tak ho majitel toho hlasu pouští na zem a sklání se nad ním. Poznáváme plukovníka Piersona.

PIERSON: Slyšíte poručíku? Je vás potřeba. Jste odveden.

GUMMY (malátně): Ne, to přece nejde, to nemůžete.

PIERSON (zlostně): Že nemůžu? Nepřítel je před branami, teď můžu všechno. Tak dělejte, nastupte si do stíhačky a leťte nahoru! Naši lidé tam umírají, zatímco vy tu idealisticky protestujete proti něčemu, co se dělo, děje a bude dít a nikdo to nezastaví.

GUMMY: Jaká stíhačka?

PIERSON (ukazuje): Tahle přece!

Gummy se posadí. Je pořád v Sydney před budovou opery, ale všechen dav je pryč. Je tu prázdný, nikdo v okolí kromě něj a Piersona a několika úhledně seřazených F-302 Kestrel.

PIERSON: To je rozkaz, poručíku. Nasedněte a leťte.

Gummy se postaví a pomalu jde k F-302 Kestrel. Někdo kolem něj proběhne, je v letecké kombinéze pilotů EFJ. Ten někdo se vyšplhá do kokpitu stroje a otočí se na Gummyho. Je to Mole, další pilot z Odyssey.

MOLE (křičí): Hej, Wrigley! Zase jsem rychlejší! Proč už s tím neskončíš? Mě by nebavilo pořád prohrávat.

Na to se Gummy taky rozběhne. Doběhne k další F-302, ale Mole už vzlétá. Poručík šplhá po schůdcích do kokpitu a usedá. Vidíme, že Gummy se snaží svůj stroj oživit, ale nejde to, systémy nenabíhají. Vylézá ven, když se však otočí od svého stroje, už není v Sydney.

EXT. NEZNÁMO KDE, HALUCINACE/SEN

Gummy stojí uprostřed pšeničného pole. Rozhlíží se dokola, ale nevidí nic než rozlehlé lány obilovin. A náhle se v zorném poli objeví strom. Gummy se k němu rozběhne. Je to starý a mohutný dub s obrovitou korunou. Pod dubem je natažená deka a na ní je vše připraveno na pravý piknik – jídlo, pití, ovoce... Gummy se hlasitě nadechne a k té dece se vrhá. Natahuje se po láhvích s pitím, ale když odšroubuje jejich víčka, zjistí, že jsou všechny prázdné. Šahá po miskách, ve který viděl jídlo, ale teď v nich nic není. Strhává deku ze země, padá na všechny čtyři a hledá pod ní. Potom se opět zvedá a chce vykročit směrem k té pšenici, kterou před chvíli procházel. Za ním se ale ozve hlas. Otáčí se a vidí Radhu a Casey, jak sedí spolu pod stromem. Slyší je ovšem jakoby z velké dálky, jen jako ozvěnu.

RADHA: Tak šetřete síly. Vy totiž budete ta, co nás vyveze nahoru.

CASEY: A to je další problém, majore. Bojím se, že to podělám stejně, jako když jsme se snažili uletět dronám.

RADHA (nejistě): Za to, že jsme na dně moře, stejně jako za všechno ostatní, můžou Goa'uldi, ne vy. Naopak si myslím... naopak si myslím, že jen díky vám...

GUMMY: Majore, Casey!?

Někdo mu ale poklepe na rameno a Gummy se opět otočí.

MURRAY: Nech je, ty mají svých starostí dost.

GUMMY: Hanku?

MURRAY (usmívá se): Copak sis myslel, že se tady neobjevím?

GUMMY: Tady neobjevíš? Kde tady?

MURRAY: Copak ty nevíš?

GUMMY: Mám hlad a žízeň, moc mi to nemyslí.

MURRAY: Nedivím se.

V dáli se ozve exploze, oba se podívají tím směrem.

GUMMY: Co to bylo?

MURRAY: Ty víš.

GUMMY (vztekle): Nech toho, jo. Nemám vůbec tušení, co to tu meleš.

MURRAY: Tak vyšplhej na ten strom a rozhlídni se.

Gummy svého přítele poslechne, dojde ke stromu a začne po něm šplhat.

INT. F-302 KOKPIT, PROSTOR NAD PAŘÍŽÍ A INDICKÝM OCEÁNEM, HALUCINACE/SEN

Obraz se trochu více zamlží a Gummy se opět ocitá v kokpitu letící F-302ky. Vidí (CGI) z výšky Paříž. Téměř celé město hoří, pohled ale hlavně zaujme Ori křižník. Slyšíme střelbu a další výbuchy. Odhodlaně popadne knipl a začne pilotovat. Téměř vzápětí se za ním ocitá Ori fighter a střílí po něm. Gummy manévruje, seč to jde, ale nemůže se ho zbavit.

GUMMY (rozzuřeně): Schválně jestli znáš i tenhle trik!

Gummy stlačí knipl co nejvíce dolů a my skrz okno kokpitu vidíme, že se pouští do volného pádu. Pod ním ale není Paříž, nýbrž hladina oceánu. Pilot, i přes přetížení, se zároveň na dotykovém GDO dostává do rozhraní ovládání zbraní. Po bleskovém zmáčknutí několika tlačítek se na displeji objeví nabídka: „Uvolnit zámky raket? A/N“.

Gummy chvíli čeká a potom mačká A. Stíhačka sebou trhne, když se jeho poslední rakety uvolňují, a potom sebou trhne mnohem více. V kokpitu je kouř, přístroje se vypnuly. Dostal zásah a ztratil kontrolu nad strojem, padá dolů. Vidíme, že Gummy rukou šahá po páce katapultu, ale nakonec nezatáhne. Odhodlaně se dívá na přibližující se hladinu. Dopadne.

EXT. INDICKÝ OCEÁN

Záběr na Gummyho ležícího na dně záchranného člunu. Prudce oddechuje se probouzí ze svého snu. Vidíme, že Gummy je docela ošklivě spálený a má do krve popraskané rty. Bere do ruky láhev s vodou, ve které už moc tekutiny nezbývá. Všechnu vodu vypije.

GUMMY (slabě): Měl jsem umřít.

Padá zpátky na dno člunu a znovu usíná.

INT. GARO, VELÍČÍ STŘEDISKO

Liu sedí u jednoho z počítačů v 1. stupni velícího střediska Gara. Kamera ji zabírá z boku, vidíme, že má na uších sluchátka a pozorně poslouchá. Zároveň něco zapisuje do zápisníku před sebou. Do záběru vstoupí plukovník Samuels, k Liu se skloní. Ta v reakci sundává sluchátka.

SAMUELS: Specialistka Yulan? Lingvistka?

LIU: Ano.

SAMUELS: Pojdte za mnou, potřebujeme vás.

Samuels nečeká a odchází k nejbližšímu schodišti do 2. stupně střediska, Liu neochotně cupitá za ním. Kamera pomalu vystoupí do druhého patra, a když tam dorazí, Liu a Samuels se vrací do záběru. Oba potom vcházejí do jedné dveří, kamera jde za nimi. Ocitáme se opět v zasedací místnosti, tentokrát je ale o něco prázdnější. V čele stolu opět sedí Ivanovová a u ní jsou dva důstojníci jejího štábu. Admirál má před sebou notebook.

LIU (nervózně): Co se děje?

IVANOVOVÁ: Klid, slečno Yulan. Obdrželi jsme důležitou zprávu od Jaffů, potřebujeme ji přeložit. Posadte se.

Záběr z druhé strany stolu, než sedí Ivanovová. Liu se posadí a admirál jí přisune notebook. Lingvistka se okamžitě začte.

LIU (překládá): Eh, Jaffové píšou, že to, co Goa'uldi používají, je stará, ale osvědčená taktika dobývání planet, které jsou silné... mají silná pozemní vojska.

Liu se podívá na admirálku.

IVANOVOVÁ: Pokračujte.

LIU (překládá): Díky této taktice lze docílit kapitulace planety, která nemá být úplně zničena. Tyto zbraně...

IVANOVOVÁ: Co, co ty zbraně dělají?

LIU: Nevím, tohle spojení vidím poprvé. Řekněte mi souvislosti, možná to pochopím z toho.

Ivanovová kývne jednoho z důstojníků. Ten si bere notebook zpátky, udělá několik tahů po podložce a vrací ho zpět Liu. Prostřih z pohledu Liu, kde vidíme, že jí přehrávají sérii fotek, stejnou, kterou před nedávnem viděl Zelenka.

Liu se na židli opře a prsty si tucká do nosu, jak přemýšlí. Potom se na její tváři rozlije směs poznání a zděšení.

LIU (rozrušeně): Ty zbraně spalují atmosféru.

V místnosti se rozprostře hrobové ticho, které přeruší až Samuels.

SAMUELS: Jistě. Ti parchanti dokončují, co začaly naše rakety na jižní polokouli. Ničí ozonovou vrstvu nad Severní Amerikou a Eurasií.

Detail na Ivanovovou, která pomalu vstává ze židle. Hýbou s ní emoce, zlost z ní jen čiší. Obrací se na své důstojníky.

IVANOVOVÁ (zlostně): Chci, aby se připravily dvě lodě, vzaly Horizonty a letěly vybombardovat Delmak. Okamžitě.

Když domluví, tak odejde z místnosti. Samuels i oba důstojníci ji následují.

Hraje úsek skladby 'Hallelujah' od Jeffa Buckleye, který zní po celý zbytek třetího aktu. Skladba překrývá ostatní zvuky a dialogy, až na rozhovor Radha vs. Pierson a medik vs. Pierson.

Detail na Liu, která zůstává v místnosti sama. Šokovaná se dívá na neustále se promítající fotky Hat'aku, který udělal ozonovou díru nad jejím domovem.

INT. GARO, SKLAD

Stojíme v menším skladišti na Garu, vidíme zepředu doktora Zelenku, který docela zuřivě tucká prstem tabletu. Vzápětí skončí, viditelně vzdychne a podívá se před sebe. Kamera se otočí o 180° a my vidíme, že Radek stojí před dvěma Horizonty. Radek se otočí a postaví se k nim zády, potom pomalu zvedne ruku k uchu a něco řekne do headsetu, na které jsme zvyklí z Atlantis. Hned potom obklopí oba Horizonty světlo asgardského transportního paprsku a obě zbraně zmizí. Radek pomalu odchází ze záběru, scéna se postupně mění v...

EXT. GARO, STANOVÉ MĚSTEČKO

Na Garu je podvečer, ještě ale docela dost světla. Kamera zabírá z detailu majora Griffitha, který sedí ve velkém stanu, jenž funguje jako provizorní jídelna, známého ze scény Zelenka a Turner v 1. aktu. Major vypadá pohledem nepřítomně. Ruce má na stole, pravá ruka mne levou, která je v pěst. Náhle přestane, sebere něco z lavičky, na které sedí a položí to před sebe. Je to složka papírů, kterou mu dal před třemi dny Samuels. Griffith vytahuje z vesty dioptrické brýle, otevírá složku a dává se do čtení...

INT. GARO, STANOVÉ MĚSTEČKO

Jsme v malém horolezeckém stanu pro tři osoby. Přímo před kamerou sedí Liu, která vypadá, jako by právě přestala brečet. Světlo nám dává malá lampička, již má před sebou. Liu se pootočí a zpod spacáku, na kterém částečně sedí, vytahuje skleněnou láhev s čirou tekutinou. Rychle ji otevírá a dává si dlouhého loka...

EXT. INDICKÝ OCEÁN

Vidíme Gummyho ležícího na dně člunu. Kamera je jakoby položena na člunu, ve scéně je jen polovina člunu. Slabý a vysílený pilot se posunuje do polosedu a potom pro něco natahuje. Když se Gummyho ruka vrací do záběru, vidíme, že drží plastovou láhev. Ale už bez vody. Přesto Gummy láhev otevírá a zkouší něco z láhve dostat. Detail na ústí láhve a Gummyho popraskané rty, vidíme, že tam zbyla sotva kapka. Střih zpátky do původního pohledu. Poručík pouští prázdnou láhev a sahá za sebe. Vytahuje zbraň...

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Kamera postupuje potmělým můstkem zezadu od taktické mapy. Vidíme, že u vyhlídky stojí v dece zabalená nějaká osoba, která třesoucí rukou čmárá po zamlženém a oroseném okně. Kamera dojde až k oknu, ale nepřestává člověka zabírat. Teď už osobu vidíme z profilu a zjišťujeme, že to je poručík Sheehan. Náhle přejede přes své klikyháky na okně celou dlaní a smaže je. Hned na to se Casey pomalu spouští k zemi se zoufalstvím ve tváři...

INT. ODYSSEY, KORIDORY

Major Kaushal a několik techniků stojí v jednom z mnoha koridorů Odyssey a provádějí opravy trupu, především svařování. Do záběru přichází specialistka Blatterová a začne hovořit s Radhou. Obě vykročí směrem od pracujících techniků ke kameře, která se začne posouvat dopředu. Neujdou ani deset kroků, když se Radha zastaví a pozorněji poslouchá, co specialistka říká. Potom se major na něco zeptá a specialistka jen zakroučí hlavou. Další otázka, na tu Blatterová pokrčí rameny. Radha ještě něco krátkého pronese a odchází ze záběru...

INT. ODYSSEY, PLUKOVNÍKOVA KAJUTA

Pierson sedí na židli a dělá si v kajutě teplo pomocí „vypůjčeného“ plynového hořáku. Pierson se ohlédne na dveře a kamera s ním. Vchází Radha.

RADHA: Zrovna jsem mluvila se specialistkou Blatterovou. Dokončili opravu podsvětelných motorů. Do vesmíru nás sice nevyvezou, ale na hladinu ano.

PIERSON: Podle vašeho tónu je mi jasné, že tu je nějaké velké ‚ale‘.

RADHA: Ano, reaktor Aurora je natolik poškozen, že nemá dostatečný výkon. Nemáme energii na to, abychom se dostali nahoru.

PIERSON: A je možné to opravit?

RADHA: Blatterová říká, že ano, ale neví jak.

Pierson i Radha se navzájem podívají do očí. Chvilí je ticho.

PIERSON: Víte, co dělat?

RADHA: Ano, pane.

PIERSON: Za půl hodiny na ošetřovně.

Radha pokývne a odchází...

INT. ODYSSEY, OŠETŘOVNA

Zezadu vidíme plukovníka Piersona, který prochází jednou z místností ošetřovny na Odyssey. Ošetřovna totiž zabírá celou jednu sekci a je rozprostřena do několika místností s různými nemocničními funkcemi. Plukovník míjí lůžka, na kterých leží několik zraněných, mimo jiné specialista Sigorski. Mezi lůžky je také pár lidí lékařského personálu. Pierson dojde až na konec místnosti, kde je umístěn Tobler, hlavní strojník Odyssey. Tobler leží napojen na přístroje a několik kapaček. Tvář má obvázanou, vypadá, že je popálený. Plukovník se postaví u nohou specialisty, otočí se a gestem někomu naznačí, ať k němu jde. Do záběru přijde medik.

MEDIK: Pane?

PIERSON: Probudte ho (gesto k Tolberovi).

Medik vypadá, jako by ho opařila voda.

MEDIK: To nemůžu, plukovníku. Zabílo by ho to!

PIERSON (důrazně): Tak, chlapče, podívej se z okna. Vidíš to? Jestli nechceš, aby se to tu stalo tvou hrobkou, tak ho probud', protože jedině on, a to ještě jen možná, nás může dostat nahoru. Uvědom si to.

Do záběru vstupuje Radha a Blatterová. Medik vypadá, že neví, co chce, neustále těká po okolí, jakoby hledal východisko.

PIERSON: Je to rozkaz.

Medik přejde ke skřínce, odkud vytáhne lahvičku, jednu prázdnou injekční stříkačku a jednu plnou. Trochu tekutiny v lahvičce do prázdné injekce nabere, přejde ke kapačkám Toblera a pustí mu obsah do žil. Potom použije druhou, už plnou injekci.

PIERSON (podezřívavě): Co je v té druhé?

MEDIK: Morfium. Aby neměl bolesti.

Detail na Toblera, který se pomalu probouzí. Potom kamera začne opět zabírat všechny přítomné a my vidíme, že Pierson bez řečí mizí. Tobler vypadá zmateně, hned na něj začne mluvit Radha. Specialista je slabý, ale nakonec Radze sám něco řekne a přikývne. Blatterová, která má notebook, se posadí vedle Toblera a začne mu ukazovat, co je s Aurorou...

FADE OUT

AKT 4

FADE IN

EXT. GARO, HVĚZDNÁ BRÁNA

Záběr zepředu na hvězdnou bránu Gara a prostor kolem ní. Vidíme, že brána se vytáčí, zní poplach doprovázený standardním hlášením o aktivaci zvenčí. Zapíná se štít a vojáci se formují do obranných pozic kolem brány. Vytvoří se červí díra.

Střih do řídicího střediska pro bránu na Garu, které je zmenšenou verzí toho v SGC a stojí v robustně vypadajícím bunkru. Uvnitř sedí dvojice vojáků z obslužného personálu. Jeden z nich křičí do mikrofonu.

VOJÁK1 (hlasitě): Neplánovaná aktivace zvenčí, neplánovaná aktivace zvenčí, všechny obranné jednotky do prostoru brány.

VOJÁK2: Červí díra vytvořena, štít aktivní.

VOJÁK1: Nějaký signál?

VOJÁK2: Zatím nic.

Prostřih na aktivní bránu a za štítem se vlnící horizont události.

VOJÁK2: Pořád nic. Možná nám Goa'uldi chtějí znesnadnit používání brány. Spustím diagnostiku, jestli neprochází něco jiného.

VOJÁK1: Počkej, něco mám. Je to zpráva.

Vzápětí na to se brána zavře. Do střediska vchází další voják, podle insignií kapitán.

KAPITÁN: Co se děje?

Voják nejprve kapitánovi nevěnuje pohled.

VOJÁK1: Bránou nám přišla depeše. (Otočí se na kapitána) Ehm, kdo jste, pane?

KAPITÁN: Jsem ze štábu admirála Ivanovové. Tak co je to za zprávu?

VOJÁK2 (udiveně): Je to... od Goa'uldů. Pro admirálku Ivanovovou.

INT. SLAVIE, KAJUTA ADMIRÁLA

Vidíme záda důstojníka ze štábu Ivanovové, který otevírá dveře kajuty admirála a vchází. Admirál sedící za stolem je ve společnosti plukovníka Samuelse, jenž je naproti ní.

DŮSTOJNÍK: Madam, musíme odvolat bombardovací misi na Delmak.

IVANOVOVÁ: Proč?

Důstojník k ní dojde a podá ji list papíru.

DŮSTOJNÍK: Tohle nám přišlo před pár minutami hvězdnou bránou.

Ivanovová předčítá depeši nahlas.

IVANOVOVÁ (čte): Pro admirála Ivanovovou, jakýkoliv útok na nevinné světy Goa'uldů či planet vyznávající Origin bude vést ke stejné odplatě na obyvatelích Země. (k důstojníkovi) To je vše?

DŮSTOJNÍK: Ano, madam.

Ivanovová se zamyslí, vypadá zdrceně.

IVANOVOVÁ: Odvolejte útok na Delmak.

Důstojník zasalutuje a odejde.

SAMUELS: Ale madam, protokol...

IVANOVOVÁ (nekompromisně): Plukovníku, je to můj rozkaz a nezměním ho. Tohle je ale další důkaz toho, o čem jsme spolu doteď mluvili. Zvedněte tu svou prdel a jděte jako důstojník NID dělat (křičí) práci, kterou jste už jednou podělali, což nás dostalo sem. Odchod!

Tomuhle Samuels neodporuje a nechává rozzuřenou a zdrcenou Ivanovovu osamotě.

EXT. INDICKÝ OCEÁN

Gummy sedí opřený o stěnu člunu a vytrvale pozoruje zbraň. Pořád ji přetáčí v ruce, zajišťuje a odjišťuje.

Náhle přestane a dává si ji ke spánku. Ruka se mu mírně třese. Střih. Vidíme poručíka Wrigleye, ale je to jiný Gummy. Také má kolem hlavy ovázané tričko, je stejně spálený, má stejně do krve popraskané rty, ale nemá zbraň a vůbec se netváří zoufale, naopak má pevný pohled. Vypadá to, že tento halucinace Gummy, sedí na druhé straně člunu, ve skutečnosti však sedí na stejném místě, kde ten pravý, kamerový obraz je ale zrcadlový.

GUMMY: Opravdu to chceš vzdát?

GUMMY (zoufale): Nechci umřít žízni.

GUMMY: Bude to znít jako klišé, ale... zachovej naději.

GUMMY (zoufale): Zachovej naději? Jsem uprostřed pustého oceánu, nad hlavou nemám žádný ozón, a k tomu Zemi obsazují Goa'uldi a nikdo mě nezachrání, a

ty po mně chceš, abych zachoval naději? (křičí) Říkám ti, nechci umřít žízni!

GUMMY (s úsměvem): Neumřeš žízni. Ty totiž vůbec neumřeš.

Pravý Gummy na toto zakřičí a na vratkém člunu se postaví. Obrátí zbraň do vody a vystřelí do oceánu celý zásobník. Když s palbou skončí, zhroutí se zpátky do člunu. Detail na jeho tvář. Pláče. Ale výraz zoufalství vystřídá výraz smíření se s koncem.

Začíná hrát rychlá hudba. Housle v pochodovém rytmu, později se k nim přidá klavír. V pozadí jsou vojenské bubny. Melodie zní jako delší klavírová verze The Rising ze soundtracku Stargate Atlantis.

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Kamera zabírá můstek od vyhlídky. Přichází Pierson a sedá si do velitelského křesla, mezi Radhu a Casey. Vidíme, že můstek je zas plný, posádka můstku je tam, kde má být.

RADHA: Strojovna hlásí, že můžeme, posádka na svých místech. Jsme připraveni.

PIERSON (ke Casey): Výborně, poručíku, tenhle výhled už mě nudí (gesto k oknu). Dostaňte nás na sluníčko.

CASEY: Ano, pane.

Poručík Sheehan svraští čelo v pekelném soustředění.

CASEY (soustředěně): Brzdné trysky.

Start brzdných trysek začne vibracemi, které zesilují, ale v takové otřesy, jaké nastaly při záchraně majora Kaushal, tentokrát nepřejdou.

Hudba nabírá na intenzitě a rychlosti. Převažuje klavír doprovázený silnými houslemi. Hudba je hlasitější.

EXT. DNO INDICKÉHO OCEÁNU

CGI scéna. Díváme se na Odyssey z boku, vidíme ji nejasně, ale zpod lodi se začne šířit zář - světlo navigačních světél na břichu. Zář postupně roste, protože loď se pomalu, ale jistě zvedá. Kamera se pohybuje, takže se za chvíli díváme na Odyssey zepředu. Potom Odyssey přestane stoupat. Střih. Záběr na jednu ze dvou hlavních trysek podsvětelného pohonu. Je vyhaslá, ale postupně se v ní objevuje světlo, až se zažehne úplně. Odyssey se začne od kamery vzdalovat a nabere směr k hladině. Ale ne moc.

INT. ODYSSEY MŮSTEK

Záběr zboku od Radhy na plukovníka a Casey. Ještě lépe vidíme, že Odyssey není příliš nakloněná, asi tak jen 15°.

PIERSON (ke Casey): Plaveme hezky, poručíku, ale my potřebujeme nahoru!

CASEY: Nejde to, pane, brzdné trysky nemají výkon.

Střih, opět záběr z boku, ale od Casey.

PIERSON (ke Radze): Musíme se vychýlit, majore, jinak nevystoupáme! Nechte něco vzadu zaplavit.

Major plukovníkovi neodpovídá a pracuje. Odyssey sebou chvíli na to trhne a vidíme, že záklon se zvyšuje.

Hudba se uklidňuje, klavír i housle vystřídá klidná flétna.

EXT. INDICKÝ OCEÁN

Kamera zabírá z boku letícího ptáka, který připomíná racka. Vidíme částečně klidnou hladinu Indického oceánu ozářenou poledním sluncem, částečně téměř bezmračnou oblohu. Pták náhle začne kroužit a klesat k vodě. Kamera se zastavuje a sleduje klesajícího ptáka z výšky asi 30 metrů. CGI scéna, vidíme, že racka zaujalo hejno ryb, které se pohybuje těsně při hladině. Pták klesne až k hladině, aby si chytil večeři, ale v tu chvíli se v záběru ve vodě objeví těleso Odyssey, která vytrvale stoupá k hladině. Střih. Záběr z hladiny oceánu. Odyssey protrhne hladinu, hlavice se ocitne téměř celá nad vodou a potom sebou s velkým rozstříkem plácne do vody. Zpod trupu lodě začne stoupat pára od brzdících trysek, které loď drží nad hladinou. Pozorujeme, jak se Odyssey ještě chvíli kýve, než se definitivně ustálí.

INT. ODYSSEY, OŠETŘOVNA

Místnost ošetřovny Odyssey, kde posledních sedm dnů strávila většina raněných, zaplavilo sluneční světlo. Vidíme, jak pacienti i lékařský personál vstávají a mačkají se na dvě okna, která tato místnost má a vychutnávají si požitek ze sluníčka. Kamera se od nich odvrátí a záběr vezme roh, kde leží specialista Tobler. Ten leží se zavřenýma očima a vypadá jako by spal. Kamera ale hodí detail na přístroje měřící jeho životní funkce. Čára zaznamenávající pulz srdce je rovná.

INT. VRTULNÍK JAR, NAD INDICKÝM OCEÁNEM

Scéna začíná v tichu, ale jak se Gummy probouzí, zesilují se okolní zvuky.

Detail na Gummyho popálenou tvář. Je ve stínu a mírně se třese, což poručíka probouzí z bezvědomí. Podle stále sílícího hluku slyšíme, že je Gummy v helikoptéře. Střih.

Kamera zabírá vnitřek UH-60 Blackhawk, modifikovaného armádou JAR pro záchranné operace na moři. Poručík Wrigley leží zajištěný na nosítkách a starají se o něj dva afričtí medicí. Gummy se dostává do plného vědomí. Trochu se nadzvedne, pootočí se k medikům a jeho popraskaná ústa vykouzlí něco jako úsměv. Něco říká, ale přes hluk motoru helikoptéry ho neslyšíme. Jeden z mediků mu proto dává na hlavu helmu se zabudovaným rádiem.

GUMMY (z rádia): Jak - jak jste mě našli?

MEDIK (z rádia): Nehledali jsme tebe, ale tvou vesmírnou loď.

GUMMY (z rádia): Odyssey? (odmlka) Díky za pomoc.

Detail na tváře mediků, vidíme, že jsou napjatí a Gummyho úsměv neoplácejí.

MEDIK (z rádia): Neděkuj, protože za pár dnů si možná budeš přát, abys tam zemřel.

Na to se Gummy pokládá zpátky na lehátko a zavírá oči. Kamera couvá z vrtulníku, až ho úplně opouští (CGI). Vrtulník provádí prudký obrat a uvolňuje tak výhled kameře. Vidíme, že Blackhawk letí směrem ke dvěma lodím, které plují vedle sebe směrem k zapadajícímu slunci. Důležité ale je, že mezi oběma loděmi je na provazech upevněna a pomalu tažena Odyssey.

Pomalou začíná hrát chladná, až ocelová hudba na foukací nástroje. Její tempo je pomalé a zpočátku je velmi tichá. Je mírně doprovázena mužským sborem.

INT. GARO, VELÍCÍ STŘEDISKO

Shlížíme z vyššího patra do prvního stupně velícího střediska Gara. Vidíme, že nižší patro je stojících i sedících plné lidí, nikdo nepracuje, všichni jsou otočeni jedním směrem. Střih.

Kamera je v davu, díváme se na doktora Zelenku a majora Griffitha, jak také stojí a jako ostatní čekají. Protlačí se a postaví mezi ně Liu, která vypadá jako po opici.

LIU: Co se tady děje?

ZELENKÁ: Vy nevíte? (podívá se na ni) Adm... jste v pořádku?

LIU: Jen jsem snědla něco, co mi nesedělo.

Prostřih na Griffitha, který se zatváří nevěřičně.

LIU : Tak co se děje?

ZELENKÁ: Admirál Ivanovová oficiálně přebere velení nad všemi exilovými jednotkami.

Zelenka kývne nahoru. Liu se vzhlédne. Střih, krátký záběr přes hlavy stojících lidí. Na druhém stupni velícího centra, tam kde se všichni dívají, stojí několik důstojníků, jsou tam rozvěšené vlajky UNASTEC a narychlo vytvořený kec pultík i s mikrofony.

LIU: Exilové jednotky?

ZELENKÁ: Tak se teď říká všemu, co zbylo ze Země.

Krátká pauza.

LIU: Ale vy taky vypadáte nějak divně, Radku.

ZELENKÁ: Divně ne, znechuceně. Jsem vědec a místo toho nedělám nic jiného, než vyrábím zbraně hromadného...

Hudba nabírá na intenzitě. Připojily se vysoké píšťaly a vojenské bubny hrající do pochodového rytmu. Síla se zvyšuje.

Střih. Záběr zpět na kec pult. Radka přeruší transport admirála Ivanovové přímo před mikrofon. Počká několik okamžiků a začne mluvit.

IVANOVOVÁ: Není to tak dlouho, kdy jsem dosáhla vrcholu své vojenské kariéry. A nyní tu stojím před vámi, v hodnosti admirála, a žádám si vaši loajalitu v těchto těžkých časech a okolnostech. Čeká nás dlouhá cesta k tomu, získat zpět Zemi, získat zpět náš domov. (odmlka) Každý si ale musí uvědomit jednu věc. Nebude to zadarmo. Protože tato cesta znamená nejen krev a oběti, ale i ztrátu části našeho lidství. Musíme použít všech prostředků, co máme k dispozici, ať už budou jakékoliv!

Admirál se otočí a kývne na jednoho důstojníka za sebou. Ten podá Ivanovová robustně vypadající kufřík.

IVANOVOVÁ: Proto mi nezbývá nic jiného, než aktivovat Protokol o Totální válce.

Záběr na Zelenku, který se zatváří zděšeně.

ZELENKÁ: Můj bože.

LIU: Co to je ten protokol o totální válce?

Střih. Kamera je za zády Ivanovové, během záběru slyšíme Zelenku. Ivanovová si postaví kufřík před sebe na kec pult a s podaným klíčem ho otevře. Uvnitř je notebook, který admirál zapne. Během chvilky se na obrazovce objeví žádost o autorizaci, velmi podobná té autodestrukční, kterou jsme mohli vidět v dílu SGA 1x20 The Siege Part II. Ivanovová zadá svůj kód a potom podstoupí plukovníkovi Samuelsovi, který zadá druhý kód. Hned na to se na obrazovce objeví: PROTOKOL AKTIVOVÁN.

ZELENKÁ (mimo záběr): Je to protokol, který se má aktivovat v případě ztráty Země. Kromě toho, že je to vyhlášení stanného práva, tak je to také autorizace pro použití všech prostředků, které jsou k dispozici v boji. Biologické zbraně, vývoj bomb na základě ZPM, verbování armád v Pegasu pomocí The Game satelitů, použití přístroje na vymazávání a vkládání vzpomínek. A je toho více.

GRIFFITH (mimo záběr): A jak to vůbec víte, doktore?

ZELENKÁ (mimo záběr): Takový kufřík je i na Atlantis.

Střih. Detailní záběr na jeden z megafonů ve středisku. Třikrát za sebou se z něj ozve zvuk podobný alarmu, který dává znamení o aktivaci Protokolu o Totální válce.

FADE OUT

Na závěr trailer na další epizodu.
Scénáristi: Nameless, Raynor

STARGATE ODYSSEY
S1E05 'CRIMSON SKIES' TRAILER

EVERY ODYSSEY HAS A STORY

Trailer je doprovázen delší verzí hlavní orchestrové melodie Odyssey, resp. delší verzí S-33 Leaves Port. V pozadí vojenské bubny, bicí do rytmu. Housle spolu s trumpetami hlavní nástroje, dvojí vyvrcholení skladby, jedno na úvod, druhé v polovině.

EXT. EAST LONDON, ZEMĚ - SLUNEČNÝ DEN

Jsme u východu z nemocnice, kde právě zastavuje vojenský džíp. Na místě řidiče vidíme mladého černošského poručíka. **PORUČÍK** otvírá dveře na místě spolujezdce a mává na někoho vedle vchodu. Kamera se k postavě přiblíží. Jedná se o ošklivě popálený obličej, posetý puchýři a náplastmi. S trochou představitivosti v něm rozeznáváme obličej **GUMMYHO**.

EXT. EAST LONDON, ZEMĚ

Džíp vyjede z ulice s domy, projede kolem kamery a směřuje k mostu. V dáli na nebi vidíme obrovský tmavě modrý mrak zakrývající třetinu oblohy. Je vidět, že pomalu směřuje pryč. Povrch mraku je však hladký.

GUMMY (mimo záběr): Zákaz vycházení?

PORUČÍK (mimo záběr): Je vydáno důrazné doporučení, aby lidé nevycházeli ven od 7 do 17 hodin. Nám černejm to tak moc nevadí, myslím ten ozón, ale vy bílý to snášíte hůř.

EXT. ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON, ZEMĚ

Lori Ann rozpřáhne ruce a obejmě opatrně Gummyho, jakoby mu stiskem nechtěla ublížit. Ann přikročí ke Gummymu a obejmě ho. Gummy objetí přijme a na moment zavládne ticho. Na to Gummy zasyčí bolestí. Ann se od něho spěšně odtáhne. Kamera na ně na okamžik zazoomuje.

ANN (potichu): Jsem ráda, že jsi zpátky. Báli jsme se o tebe.

INT. KANCELÁŘ, ZÁKLADNA AGULHAS, ZEMĚ

V místnosti převažuje dřevo. Dřevěný vytesávaný stůl, stojící netradičně na pravé straně bokem ke dveřím, dřevěné police a vlastně i stěny byli obloženy dřevem. Naproti dveřím bylo okno s výhledem na vrtulníkovou přistávací plochu s několika BK117.

A záběr přejede na sedícího černého důstojníka s prýmkami jihoafrického letectva. Má vyholenou hlavu a vypadá robustně.

GUMMY (mimo záběr): Major Kekana?

MOLE (mimo záběr): Jo, velitel Agulhasu. Náš velitel.

Záběr na majora Kekanu ve své kanceláři. Naproti němu stojí plukovník Pierson.

KEKANA: Každopádně, připravím vám veškerý soupis osazenstva základny, pane.

Pierson se zamyslí.

PIERSON (nechápvavě): A to jako proč...?

Záběr na zděšený Robertův obličej. Major Kekana ale pokračuje a splní plukovníkovi jeho nejtemnější obavu.

KEKANA: Přeberete velení základny, ne?

Radha stojící za Piersonem se nejistě a zhluboka nadechne.

EXT. ELEKTRÁRNA TRAANSVALD, JOHANNESBURG, ZEMĚ

Den. Uvozující záběr ze vzduchu na mohutnou síť elektráren obklopenou pouští a se vzdáleným městem na horizontu.

Střih, záběr na runway. Právě se z odlepuje první z Gripenů. V těsném závěsu vzlétává další, následovanými dalšími čtyřmi.

PIERSON (mimo záběr): Dostali jsme potvrzenou zprávu, že se blíží Goa'uldský útok na Traansvaldské elektrárny v oblasti Johannesburgu...

Střih. Čtveřice F-302 se jako fénix vynořuje z bouřkového mraku a rychle se přibližuje ke goa'uldské letce. Z té se okamžitě oddělují dva stíhače a velkým obloukem, každý na jednu stranu se snaží dostat za skupinku pozemských letounů.

KEKANA (mimo záběr): Nebudu vám lhát plukovníku. Nejde tu o nic jiného než o bitvu o vzdušnou nadvládu nad Zemí. Jsme jen jednou tečkou na velké mapě. (pauza) Ale nemyslím si, že jinde to zvládají o moc lépe.

Střih. Z mraků se vynořují dva Al-keshe divoce pálicí po čtveřici letounů. Všechny letouny prudce manévrují. Na Al-keshe dopadají kulometné salvy. Těsně vedle F-302 se míhají desítky pulsů. A celá tahle masa kovu toužící se vzájemně zničit se žene neuvěřitelnou rychlostí kolmo k zemi.

PILOT (mimo záběr): Žlutá letko, klesáme, připravte se na tuhý odpor.

GUMMY (mimo záběr): Teda řeknu ti, že tady začíná být celkem horko, myslím že už tu moc dlou-

Přerušeni.

Ticho.

INT. HANGÁR, ZÁKLADNA AGULHAS, ZEMĚ

Záběr na záda odcházejícího Gummyho, Ann a Mola. Směrem do kamery se ustaraně dívá zašpiněný technik. Popálený Gummy se otáčí směrem k techníkovi.

GUMMY: Jsem veterán. Žádný strach.

Technik pár sekund počká a dívá se stále znepokojeně směrem ke kameře.
Piloti zatím dojdou dostatečně daleko. Technik si pro sebe jen dodá -

TECHNIK (potichu): Tady to zase někdo přehnal se sunarem...

STARGATE ODYSSEY
S1E05 ,CRIMSON SKIES'
5.září 2007